

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

utgave 1, årgang 75

www.universitas.no

torsdag 14. januar

Studiestart fra hotellrommet

– Føles litt uvirkelig

Nyhet s. 6–7

– Det er raust å kalle det siste året en dugnad

Kommentar
s. 2–3

Angrepet mot Universitetet i Kabul:

STUDENTER ER REDDE FOR Å KOMME TILBAKE

Utenriks s. 16–17

Ingunn (22) søkte godkjenning av emner i mars:

Venter fortsatt på svar

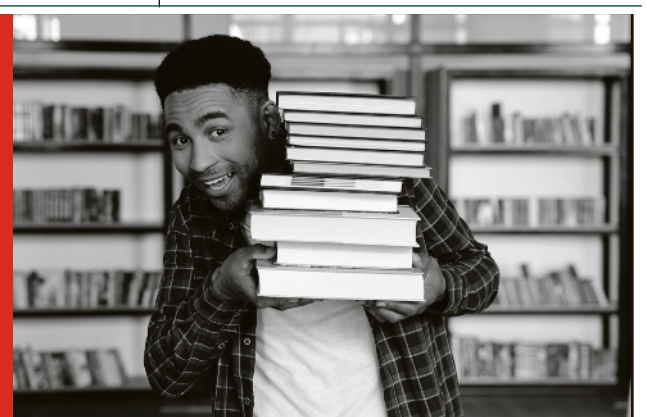
Nyhet s. 12–13

akademika[™]
fagbokhandel

PENSUMPAKKER

RIKTIG - ENKELT - BILLIG

Velkommen innom en av våre butikker. Vi sender også fraktfritt.

MENINGER

Redaktør: Pernille Solheim
psolhe@gmail.com 951 10 941

Nyhetsleder: Mylena Kifle
mylenakifle@live.no 974 83 042

Fotosjef: Henrik Follesø Egeland

Desksjef: Synne Hellevang

Nettredaktør: Endre Ugelstad Aas

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

En kafkask prosess

I denne ukens utgave av Universitas kan du lese om informatikkstudent Ingunn Fløvig (22) som snart har ventet på saksbehandling fra Institutt for informatikk (Ifi) ved Universitetet i Oslo (UiO) like lenge som pandemien har vart.

Fløvig var halvveis i en bachelorgrad ved Universitetet i Melbourne da pandemien brøt ut. Da hun måtte reise hjem i mars i fjor, søkte hun samtidig om å få godkjent fagene fra Australia ved Ifi. Men så enkelt skulle det ikke være: Ni og en halv måned senere venter Fløvig nemlig fortsatt på svar. I mellomtiden har hun tatt fag tilsvarende dem hun allerede har tatt i Melbourne. I en e-post til Fløvig i september skrev saksbehandleren at vedkommende beklager at prosessen tar så lang tid, og at årsaken til forsinkelsen er koronasituasjonen.

Vi blir alle på sett og vis mer tålmodige og forståelsesfulle av den pågående pandemien. Vi aksepterer at avtaler avlyses på dagen, og at planer må kastes om på i siste liten. Kanskje kunne vi også tolerert at det tok et par ekstra måneder å få behandlet en søknad. Men at det kan ta nesten ti måneder å få svar på en søknad om godkjenning av fag, grenser til det surrealistiske. Vi har sikkert godt av å bli mer tålmodige, men pandemien bør ikke bli en hvilepute for dem som skal ta avgjørelser som påvirker studenters liv.

Også i september skrev Universitas en sak om saksbehandlingsfeil som fikk alvorlige konsekvenser for en student. Da var det statsvitenskapsstudent Bendik Thun som måtte utsette masteren i et år på grunn av feilbehandling av saken hans. Overfor Universitas beskrev han UiO som «et byråkratisk monster».

Studenten har ikke råd til at universitetsbyråkratiet blir mer tunggrodd enn det allerede er. For ikke bare tid, men også fremtidsplaner, penger og krefter står på spill. – Det er mentalt krevende å ikke vite hva jeg får godkjent og ikke godkjent. Jeg vil bare ha et svar, sier Fløvig i denne ukens avis.

I sitt svar til Universitas skriver avdelingsleder ved Ifi Kristin Eliassen at forsinkelsen kan skyldes en teknisk feil. Men en beklagelse uteblir. Saksbehandlingsfeil og forsinkelser får alvorlige konsekvenser for enkeltstudenter, og universitetet er nødt til å kjenne sitt ansvar. Pandemi eller ei: Rutinene må gjennomgås for å hindre at byråkratsurr fører til bortkastet tid og penger for studenter som verken har tid eller penger å miste.

Studenter har ikke råd til at universitetsbyråkratiet blir mer tunggrodd enn det allerede er

Det er lov å være forbanna

Koronakrisen er bare toppen av isfjellet. Studenter har levd i en krisetilstand lenge.

Kommentar

Guro Aasaaren, journalist i Universitas

Vi jobber for å finne løsninger for studentene», sa forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim (H). «Det går bra», skrev barnehagene under tegninger av regnbuer festet på vinduene sine til oss som gikk forbi, mens den høye husleia, de tomme forelesningssalene og studenthybelens fire vegger hvisket til oss: Går dette virkelig bra?

Pandemien har kastet mange studenter inn i en ny krisetilstand, men ikke minst har den blottlagt den sårbare posisjonen studentmassen har blitt satt i over lang tid. For å illustrere: Ifølge SSB er syv av ti studenter avhengig av inntekt fra deltidsjobb. Siden mars har rekordmange mistet jobben eller blitt permittert. Hva gjør regjeringen? De nekter studenter som permitteres, dagpengene andre permitterte kompenseres med. Regjeringen begrunner avslaget i at studenter mottar studiestøtte, men lukker øynene for at de samme studentene er arbeidstakere som alle andre nettopp fordi studiestøtten ikke strekker til. NRK rapporterer om at én av fem nordmenn har fått mindre å rutte med under pandemien; det tallet er dobbelt så høyt blant studenter.

Vi kan ikke bli nedprioritert hver gang ulike behov og interesser skal balanseres

Vi har ofret mye av det som skulle være en minnerik og formativ tid i livet, for å begrense spredningen av smitte. Som leder i Norsk studentorganisasjon Andreas Trohjelld poengterte på nyåret: «Studenter har tilbrakt månedsvis alene på ti kvadrat. Der skal de sove, spise, trene, studere og leve. En ganske annerledes hjemmekontorsituasjon enn de fleste.» Det tærer på. Vi tar gladelig del i en felles dugnad, men det fordrer at vi blir behandlet som alle andre grupper i samfunnet både i og utenfor krisetid. Det fordrer en reell dugnad.

Det er raust å kalle det siste året en dugnad. Det minner mer om en kommunikasjonsstrategi som dekket over den faktiske arbeidsløsheten, permitteringen, usikkerheten og livskrisen mange opplevde, ved å lulle oss inn i troen på at vi var i samme båt.

Men det var vi ikke. Noen reiste på cruise. Andre tok opp ekstra lån for å ha råd til å ha et sted å bo. Å kalle dette dugnad kunne bare de som hver måned

i 2020 hevet den samme høye lønnen som før og ikke trengte å lure på om man var tvunget til å si opp leiligheten og flytte hjem til foreldrene sine i en alder av 23.

Det gjeldende mantraet er at alt blir bra når vi kommer oss tilbake til normalen. Da kan vi puste ut og komme oss videre i livet. Det regjeringen ikke skjønner, er at det ikke bare er korona som er selve krisen: Studentenes normaltilstand har vært krise i lang tid, og forsvinner ikke med viruset. Vi har vært sulteforet i flere tiår.

Arkivaren

Den som sover, synder ikke

Med et nytt semester er de trøtte student-trynene tilbake på Zoom. Mange faller nok for fristelsen og følger forelesningen fra senga. Det er ikke noe nytt at studenter er trøtte. I 2001 intervjuet Universitas tre trøtte typer. En av studentene kan fortelle at hun ofte tar seg selv i å kalle lesesalen for sovesalen. En annen tilstår at hun sovnet under en forelesning om Dantes *Den guddommelige komedie*: «Men du må ta med at jeg ikke sov fordi det var kjedelig, altså», legger hun til. Jada, særlig. Bare én ting å gjøre, studenter: Til sovesalene!

Universitas 10. oktober 2001

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Student-samskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Jone Trovåg
j.v.trovag@universitas.no 91 57 39 67

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Realiteten er at vi ikke har klart å sikre gode vilkår for studenter. Realiteten er at vi trenger drahjelp fra fellesskapet. Vi kan ikke bli nedprioritert hver gang ulike behov og interesser skal balanseres. Vi kan ikke utpekes som en gruppe det er enkelt og billig å innføre tiltak overfor. Ikke nå, og ikke etter pandemien heller. Å ta studenter seriøst betyr å gi oss en krisepakke vi skulle fått for et halvt år siden, men det betyr også å gi oss et løft generelt.

Det er lett å tenke at studentproblemer kan nedprioriteres fordi de er midlertidige. Man er midlertidig fattig, bor midlertidig kjipe steder, og man har det midlertidig kjøpt psykisk fordi det er stressende å sjonglere forelesninger og

seminarer, eksamensforberedelser og deltidsjobber. Samtidig får vi tross alt gratis utdanning, og lånet har tross alt veldig gode vilkår. Alt dette skal jo gå vekk eller gå over. Men hva om det ikke gjør det?

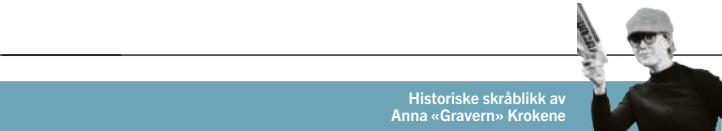
Prisene i boligmarkedet både for å leie og å eie har økt disproporsjonalt med studiestøtten, samtidig som at vi har et arbeidsmarked som stadig blir mer liberalisert med midlertidige og usikre arbeidsforhold. Én av fire studenter rapporterer i dag om alvorlige psykiske plager sammenlignet med én av seks i 2014. I alle generasjoner frem til nå har ungdom hatt tro på at de vil få det lettere enn sine foreldre. Ifølge en

ny undersøkelse fra Opinion er det ikke lenger slik. Hva gjør samfunnet da?

Jeg er bekymret. Jeg frykter at konsekvensene hopper seg opp til noe til slutt uholdbart. Jeg frykter en generasjon som tar med seg studietidens byrder videre med seg resten av livet. En generasjon som ikke lenger stoler på at de har samfunnet i ryggen.

For oss er hverdagen en evig krise. Vis oss handling. Gi oss troen på at vi skal slippe å stå alene; det tjener vi alle på. Før den tid er jeg forbanna. Jeg nekter å være en evig ettertanke. 2021 er året vi ikke godtar å være et komma.

debatt@universitas.no

Historiske skråblikk av Anna «Gravner» Krokene

Man tager hvad man haver

Du kan bare glemme å bevege deg utenfor landegrensene med det første. Heldigvis leverer Sporveien flere alternativer til Costa del Sol. Pakk sekken med matpakke og termos, og dra på sightseeing i egen by. Til inspirasjon har Universitas tidligere produsert reise-skildringer fra Oslo-perler som Stortorvet og Sandaker. Sistnevnte var riktignok et uhell som involverte en umedgjørlig stoppsnor. For øyeblikket er drømmen om en formiddagspils på Sandaker senter erstattet med butikk-øl på hybelen, men vi har trua på 2021.

Universitas Magasinet oktober 2001

Øyeblikket

av Henrik Follesø Egeland

Blinded by the light: Eplene faller ikke langt fra slektstreet.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@universitas.no

UTTEGNERE:

Madeleine Åbyholm
Susanne Fernløf Arntzen
Caroline Vestskogen
Synne Hellevang

DESKJOURNALIST:

Anna Krokene

KORREKTURSJEF:

Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Mylena Kifle**
mylenakifle@live.no 974 83 042

MISNØYE PÅ LEKTORPROGRAMMET:

93 studenter har sa

Nesten hundre studenter har signert en klage rettet mot Institutt for lærerutdanning og skoleforskning. Studentene forteller om dårlig informasjon og et institutt som ikke lytter.

Klagestorm

tekst Bjørn Winquist
foto Sindre Deschington

Hver høst får lektorstudentene på andreåret ved UiO sitt første møte med praksis i faget PROF1015 idet de sendes ut på skoler for å observere og undervise. Som følge av pandemien gikk ikke fjorårets høstsemester som planlagt, til mange studenters misnøye.

– Vi fikk vite hvor vi skulle ut i praksis under 24 timer før, forteller Gina Rønning Sørbye (22).

Sørbye studerer lektor i nordisk og historie, og har signert to klager knyttet til gjennomføring og planlegging av emnet. Hun reagerer på gjennomføringen av semesteret og på manglende informasjon fra instituttet.

Den første klagen handler om utformingen av eksamensoppgaven, mens den andre handler om generell utforming av faget, informasjonsflyt, utføring av praksis og vurdering.

Klagene har henholdsvis samlet 93 og 61 underskrifter i et fag med totalt 267 antall studenter.

Sørbye forteller om en amputert praksis, der enkelte studenter kun fikk én dag med praksis før det var slutt. Vanligvis skal studentene være i praksis store deler av semesteret. Det man observerer her brukes sammen med pensum til å skrive en eksamensoppgave.

Som erstatning valgte instituttet å gjennomføre såkalt «Dig-Dag», en form for alternativ klasseromspraksis som går digitalt. I tillegg fikk studentene en times lang video av en klasseromssituasjon som de skulle analysere.

Forvirring og misnøye

Når studentene ikke kunne bruke observasjoner fra praksis til å skrive semesteroppgave, fikk de i stedet tre videoer av klasseromsundervisning som de skulle bruke som case.

– Vanligvis har man en eksamen basert på intervju med en elev, men nå skulle vi se på caser og diskutere hva de gjør i casene. Det er jo greit i og for seg, men de er to til fire minutter lange, og det er lite materiale å ta derfra, sier Sørbye.

Dina Knudsen (21) går også andreåret på lektorprogrammet og er forfatteren bak den første klagen som samlet 93 underskrifter. Hennes innvendinger retter seg hovedsakelig mot eksamen og instituttets håndtering av studentenes misnøye.

– Problemet koker ned til at vi ikke føler at vi blir lyttet til når vi er bekymret for hvordan eksamensoppgaven har blitt laget, sier Knudsen og fortsetter:

– Casene var helt like uavhengig av fordypningen. Med andre ord var det fagdidaktiske pensum

met ikke aktuelt. For mange var det ingen relevans mellom case og fagdidaktisk pensum.

Didaktikk knytter seg opp mot pedagogikk og er vitenskapen om læring og undervisning. Fagdidaktikk er didaktikk som er knyttet opp til spesielle fagområder, for eksempel historiedidaktikk eller fremmedspråkdidaktikk.

Ifølge Knudsen var det mange medstudenter som hørte forskjellige ting fra ulike seminarledere.

– Det virket som om seminarlederne heller ikke forsto hva som var tilfellet, sier hun.

Hun sier initiativet til klagen startet da hun fikk beskjed av seminarlederen om å sende en

Misfornøyd: Dina Knudsen skrev klagen som fikk 93 underskrifter.

e-post om ting hun ikke forsto. Før hun sendte e-posten fikk hun noen fra kollokviegruppen til å se over. De andre i kollokvien ønsket å signere, og derfra begynte ballen å rulle. Plutselig hadde nesten halvparten av studentene ved emnet signert og det ble mer naturlig å sende det som en klage til instituttet.

– Vi hadde to krav: fjerne kravet om å inkludere fagdidaktisk litteratur og ha godkjent eller ikke godkjent istedenfor tallkarakterer, forteller Knudsen.

Klagen førte ikke frem og studentene har derfor bestemt seg for å sende en ny og mer formell klage til instituttet.

– Hva ønsker dere å oppnå

med å sende en klage på et emne dere allerede har gjennomført?

– Vi ønsker delvis at instituttet skal høre på oss. Mange av oss følte at vi ikke ble lyttet til, det hadde vært fint å få litt anerkjennelse for de tabbene som er gjort. Tidligere studenter forteller også at det har vært mye forvirring rundt dette faget, så vi ønsker at

Innlemmet seg bak klage

Mindre misfornøyd: Frida Gjerdtnet Isaksætre, leder ved Lektorprogrammets Programutvalget forstår at korona har bydd på utfordringer for instituttet.

det skal bli lettere å unngå sånne situasjoner i fremtiden.

Programutvalget: Forsvarer ILS

Da klagen fikk såpass stor tilslutning fra studentene valgte de å sende den gjennom Lektorprogrammets programutvalg (LPU). De hjelper også studentene med

den nye mer formelle klagen som skal oversendes institutt for lærerutdanning og skoleforskning (ILS).

– Vi har løpende kommunikasjon med ILS og ønsker at studentene skal ta kontakt med oss så fort det er noe, sier Frida Gjerdtnet Isaksætre (23), leder av LPU.

Hun legger til at situasjonen til

studentene på PROF1015 har vært tema på hvert møte i programutvalget forrige høst.

– Det er naturligvis utfordringer med praksisplasser. Avvikling av praksis har vært tema hele høsten. Kabalen ILS sitter med i forkant av hver høst er vanskelig å deale med, og med korona har det bydd på nye utfordringer, for-

teller Isaksætre.

Hun sier LPU mottok underskriftskampanjen som de videreformidler til ILS og at de fikk en utredning fra ILS som ble sendt tilbake til studentene.

– Vi har i etterkant av det, og i etterkant av eksamen, snakket om en mer ordentlig klage på emnet. Der har vi mottatt et utkast til klage og sagt at vi står med utfordring og at det havner riktig sted.

Isaksætre opplever at studentene reagerer på mangel på informasjon og kommunikasjonsflyt. I den forbindelse rykker Isaksætre ut med et lite forsvar ILS:

– Vi som prater med ILS jevnt over har også visst om de utfordringene som ILS faktisk har. Det er vanskelig å gi studentene god informasjon når man ikke har informasjon å gi.

Hun viser til at skoler plutselig ikke har ønsket å ta imot studenter likevel, eller som ikke ønsker å ta imot like mange studenter som opprinnelig avtalt.

– Da er det vanskelig å formidle informasjon på rappen når det er en såpass usikker situasjon, sier hun og legger til:

– Men jeg forstår studentenes frustrasjon innmari godt og jeg hadde nok følt på det samme, men det er en vanskelig situasjon.

Det virket som om seminarlederne heller ikke forsto hva som var tilfellet

Dina Knudsen, lektorstudent ved UiO

grammet er et av UiOs største tverrfakultære studieprogrammer og det er fem fakulteter som samarbeider om å tilby 49 ulike studieløp og at det innebærer en stor logistisk kabal.

– A l l struktur for PROF1015, inkludert undervisning på campus, praksis og eksamen er lagt opp for å tilpasse seg denne kompleksiteten. Vi har svært lite handlingsrom til å gjøre endringer, skriver hun.

Om utføring av praksis legger Engelen vekt på at koronasituasjonen påvirket høsten i større grad enn det var mulig å forutse, og at skoler i studiestartsukene ga tilbakemelding om at kapasiteten til å ta imot studenter var redusert. Enkelte skoler kunne ikke ta imot studenter i det hele tatt.

– Som UH-institusjon har vi ingen mulighet til å tvinge skoler til å motta studenter, det er heller ikke ønskelig, skriver hun og legger til at:

– Konsekvensen var at vi måtte gjøre endringer i emnet PROF1015 for å ivareta alle studentene på en best mulig måte.

Hun understreker at fagdidaktikk, pedagogikk og praksis er integrerte komponenter i alle eksamensoppgaver. Hun skriver at å eksplisitt be studenter om å utelate fagdidaktisk studielitteratur fra arbeidet med en eksamensbesvarelsene derfor ikke er ønskelig fra et profesjonsfaglig perspektiv.

– I ettertid ser vi at det kan ha bidratt til forvirring blant studentene at de i oppgaven blir oppfordret til å bruke all studielitteratur, både pedagogikk og fagdidaktikk, men at vi i vurderingskriteriene understreker at det sistnevnte ikke skal vektlegges. Det er viktig lærdom vi tar med oss videre, skriver hun.

Engelen skriver at instituttet anerkjenner studentenes klage og vil ta det med i videre arbeid.

– Vi tar selvfølgelig klager på det største alvor, og underskriftskampanjen fra de 93 studentene er innlemmet i vårt datamateriale som inngår i emneevalueringen.

universitas@universitas.no

ILS: Forstår frustrasjonen

Kirsti Engelen, faglig leder av lektorprogrammet ved UiO, skriver i en e-post til Universitas at instituttet har full forståelse for at studentene sitter igjen med frustrasjon etter et krevende semester som i stor grad ble påvirket av koronasituasjonen.

Hun påpeker at lektorpro-

I karantene: Italienske Lucilla Luprano (19) følger fadderopplegget for utvekslingsstudenter over Zoom på karantenehotellet.

Fadderuke med room service

Norske universiteter tar igjen imot utvekslingsstudenter fra Europa. Italienske Lucilla Luprano tilbringer fadderuken på karantenehotell.

Utteksling

tekst Endre Ugelstad Aas
foto Frida Roland og Sindre Deschington

– Jeg gleder meg aller mest til å møte folk og å si dumme ting på norsk som «Hei, jeg heter Lucilla og kommer fra Italia», sier Lucilla Luprano (19) over Zoom til Universitas.

Hun studerer til vanlig skandinaviske studier ved Universitetet i Edinburgh, men da muligheten til å tilbringe et semester i Norge åpnet seg, var valget enkelt. Noe vanlig utvekslingssemester blir det imidlertid ikke. Fra karantenehotellet

i Oslo sentrum forbereder hun seg nå på en heldigital studiestart og fadderuke.

– I det hele tatt føles det stadig litt uvirkelig. Når de ti dagene er ferdige, vil det kanskje i større grad gå opp for meg at jeg skal være her frem til juni. Hodet mitt er ikke helt der ennå, fortsetter hun.

Viktigheten av utveksling

Høsten 2020 ble all utveksling til norske universiteter avlyst, med unntak av Universitetet i Bergen. Dette semesteret har flere universiteter åpnet igjen for at Erasmus-studenter kan dra på utveksling til Norge. Stu-

diedirektør ved Universitetet i Oslo (UiO) Hanna Ekeli sier til Universitas at interessen for å komme til UiO våren 2021 har vært stor, og at det i høst ble nominert så mange som 500 studenter til universitetet.

Siden mange av studentene ikke har registrert seg ennå, mangler universitetet konkrete tall på antall utvekslingsstudenter denne våren. Ekeli viser derfor til et nettskjema fra i høst, der i overkant av 100 studenter svarte at de ønsket å komme til Norge. Det reelle antallet er trolig noe høyere. Ifølge Ekeli har det å få oversikt over hvor mange som faktisk ville reise, og en stadig skiftende smittesituasjon, gjort mottaket av internasjonale studenter ekstra krevende denne våren.

– Det har gjort at regler knyttet til innreise og karantene har endret seg fortløpende, noe som

igjen har gjort det utfordrende å holde studentene oppdatert på gjeldende retningslinjer, sier hun.

Både akademisk og personlig passet det perfekt å reise akkurat nå

Lucilla Luprano, utvekslingsstudent

– Er det forsvarlig å ta imot utvekslingsstudenter under en verdensomspennende pandemi?

– Utveksling blir ansett som viktig for å opprettholde kvaliteten i utdanningene, og det har derfor vært ønsket av regjeringen å opprettholde utveksling omtrent som normalt, sier Ekeli.

– For utreisende norske studenter har forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim presisert at reiser til utenlandske studiesteder skal regnes som nødvendige, på linje med arbeidsreiser.

Ekeli understreker også at UiO har kartlagt hvilke tiltak som må gjøres for å kunne gjennomføre utveksling for både ut- og innreisende. Hun påpeker videre at risikoen for smittespredning blant innreisende studenter anses som lav, grunnet kravet om innreiseregistrering og strengt testregime ved innreise. I tillegg må studentene gjennomføre ti dagers karanteneopphold.

Roser fadderordningen

Mens Luprano knapt har lagt bak seg to av ti karantenedager på hotellrommet, har landskvinnen Alessia Vignoli (23) sjekket

ut av hotellet og installert seg på studenthybelen. For språkstudenten fra Universitetet i Firenze gikk dagene på hotellrommet raskt unna.

– Faktisk har den ikke vært så ille. Jeg hadde muligheten til å gå meg en tur når jeg ville, uten å møte noen, så klart, og jeg følte meg fri siden jeg var i nærheten av skogen her i Oslo, sier hun.

Oppholdet blir betalt for av UiO, og Vignoli forteller at hun ble tilbudt tre måltider om dagen. Hun vil også rose fadderopplegget, som gjorde det lettere å komme i kontakt med andre medstudenter.

– Vi spilte spill sammen på Zoom og snakket sammen om kveldene. Da jeg kom ut av karantene, fikk jeg også mulighet til å treffe fadderne. Så jeg er veldig optimistisk og føler meg helt topp. Fadderopplegget var viktig, sier hun.

På tross av smittevernsrestriksjoner og faren for å måtte tilbringe store deler av utvekslingsoppholdet foran en pc-skjerm er ikke Vignoli bekymret for at koronasituasjonen skal legge en demper for oppholdet

i Norge.

– Selvsagt finnes det restriksjoner, men disse synes jeg er smarte. Men jeg håper selvsagt at det ikke vil bli flere av dem, og at vi kan klare å få et fint og åpent opphold, sier hun og legger til:

– Jeg tror og håper det vil bli en av de beste erfaringene i mitt liv frem til nå.

Medstudent Luprano ser også optimistisk frem mot utvekslingsoppholdet i et koronapregget Norge.

– Dette er en «Once in a lifetime opportunity», både akademisk og personlig passet det perfekt å reise akkurat nå. Hadde jeg ikke dratt, ville jeg ha sittet igjen hos familien min i Roma med fjernundervisning, sier hun.

Stort engasjement

Faddersjefene ved Det humanistiske fakultet ved UiO (HF), Torhild Joa og Frida Gregersen, har ansvar for å organisere det digitale fadderopplegget for utvekslingsstudentene. Ifølge Joa har den største utfordringen vært å få samlet alle studentene og opprettholde kontakten over skjermene.

– Folk har vært veldig enga-

sjerte og tatt mer ansvar enn det som forventes av en fadder, sier hun.

På åpningsmøtet for HF-studentene 4. januar regner faddersjefene med at det var rundt 60 utvekslingsstudenter til stede. Her ble faddergruppene delt inn i såkalte «break out-rooms», og siden da har det blitt lagt opp til en rekke digitale arrangementer som utvekslingsstudentene kan følge mens de sitter i karantene. På lengre sikt håper Joa og Gregersen også at det vil bli mulig å treffes utendørs.

Jeg ønsker å lære å leve som en nordmann – uten at det går på bekostning av min italienske sjel, så klart

Alessia Vignoli, utvekslingsstudent

– Dette bringer jo selvsagt med seg noen logistikkutfordringer med tanke på smittevern og gjeldende restriksjoner, men vi håper snart å kunne få til

en typisk norsk tur ute i snøen, sier Joa.

Foruten HF tilbyr også SV-, Matnat- og UV-fakultetene fadderopplegg for utvekslingsstudentene dette semesteret.

Oslomet: – Skal gjøre vårt beste

Ved Oslomet er de også i gang med mottaket av Erasmus-studentene. Prorektor Nina Waaler sier til Universitas at de planlegger å ta imot 125 av dem dette semesteret. Også her legges det opp til et digitalt fadderopplegg, organisert av universitets studentforening for internasjonale studenter. På spørsmål om hva utvekslingsstudentene kan forvente av sitt opphold ved storbyuniversitetet denne våren, svarer Waaler:

– Vi skal gjøre vårt beste for at studentene får et godt semester, men den pågående pandemien vil påvirke graden av undervisning og sosiale aktiviteter som kan foregå fysisk. Utvekslingsstudentene har også tilgang til de samme tjenestene som norske studenter har, som for eksempel veiledningstjeneste og studentprest om de skulle oppleve vanskeligheter i løpet av oppholdet sitt.

Også Waaler mener det er for- svarlig å ta imot internasjonale

studenter dette semesteret.

– Studentene som kommer, har fått svært tett oppfølging og mye informasjon om gjeldende smittevernregler. Oslomet betaler for ti dagers karantenehotell og sender studentene fortløpende informasjon for å sikre at alle smittevernregler blir fulgt, sier hun.

– Vi legger også til rette for at de kan oppdatere seg på gjeldende informasjon via nettsider og sosiale medier.

– Vil leve som en nordmann

Tilbake på karantenehotellet drømmer Lucilla Luprano om å reise til Nord-Norge, når vi spør henne om det er én ting hun ønsker å få med seg under oppholdet i Norge.

– Det høres nok litt klisjéaktig ut, men jeg vil virkelig se nordlyset eller oppleve midnattsolen, sier hun.

For Vignolis del står ønsket om å bli bedre kjent med sitt midlertidige studieland sterkt.

– Jeg ønsker å lære å leve som en nordmann – uten at det går på bekostning av min italienske sjel, så klart, sier hun og ler.

universitas@universitas.no

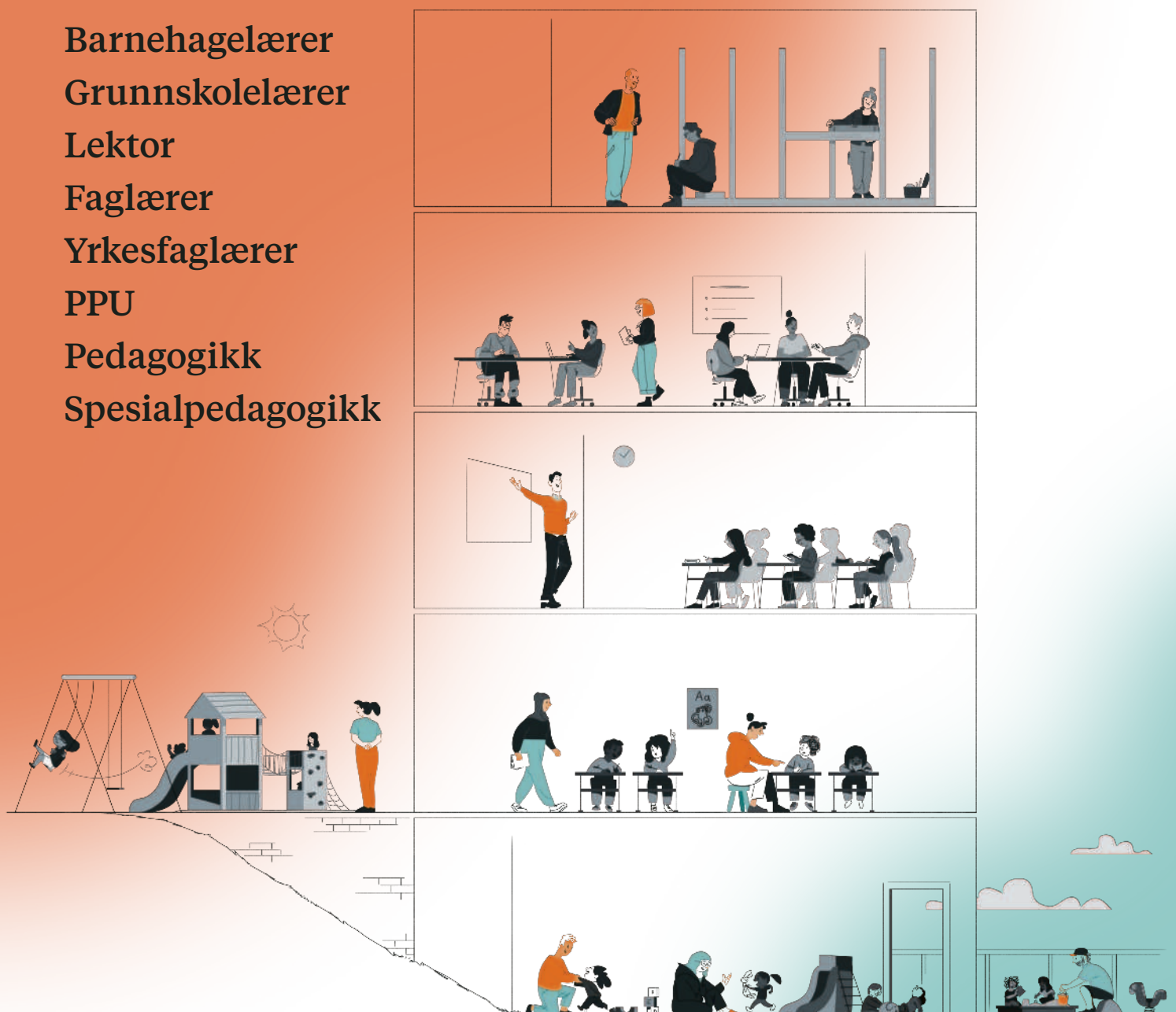
Roser fadderopplegg: Alessia Vignoli (23) forteller om spillkvelder på Zoom, som gjorde det lettere å bli kjent med andre medstudenter.

pedagog —
studenteneBli medlem!
Send PS til
0 20 14

Framtidas lærere. Sterkere sammen.

— med hjerte for utdanning

Barnehagelærer
Grunnskolelærer
Lektor
Faglærer
Yrkesfaglærer
PPU
Pedagogikk
Spesialpedagogikk

UTDANNINGS
FORBUNDETpedagogstudentene.no

Pandemien har kostet Bunnpris Blindern både omsetning og ansatte

Andre runde med nedstengninger har vært mindre dramatisk enn den første, allikevel merkes frafallet av studenter på matbutikken på UiOs campus.

Dagligvarehandel

tekst Ingeborg Løkling
foto Sindre Deschington

I mars skrev Universitas om hvordan Bunnpris på Blindern mistet store deler av omsetningen over natten da Universitetet i Oslo stengte. Butikkansvarlig Waqas Ahmed beskrev da hvordan han førte opp svinn i varmmatavdelingen for nesten 40.000 kroner da studentene ble bedt om å holde seg hjemme etter 12. mars. Ansatte ved butikken ble permittert, og Ahmed var bekymret for den langsiktige driften av butikken.

Lørdag 2. januar besluttet regjeringen å vente med fysisk oppstart av undervisning ved universiteter, høyskoler og fagskoler. Studentene ble også rådet til å vente med å reise tilbake til studiestedene etter juleferien. Det ser derfor ut til å gå mot en stille januar måned på campus og for butikken, nå når studentene må utebli fra den kjente og kjære varmmatdisken på Bunnpris Blindern.

Har måttet gi slipp på ansatte

Ahmed forteller til Universitas på telefonen at omsetningstapet i denne runden imidlertid er noe mindre enn i mars. Siden biblioteket holder åpent og enkelte an-

satte samt håndverkere fremdeles er til stede på campus, vil han anslå at de denne gangen har mistet 50 prosent av omsetningen. Dette sammenlignet med 80 prosent i mars.

I mars så Ahmed seg nødt til å permittere ansatte da universitetet stengte, og to av dem er fremdeles permittert, forteller han.

– Samtidig har vi måttet gi slipp på tre-fire ansatte som har funnet seg andre jobber i mellomtiden. Derfor er ikke permitteringsbehovet like stort akkurat nå som det var i forrige runde med nedstengninger, og vi håper vi kan unngå ytterligere permitteringer, sier Ahmed.

Han forteller at de likevel har måttet ta grep og redusere driften etter regjeringens vedtak, som i mars. Butik-

ken har i perioder også fått hjelp fra Bunnpris' regionskontor da det var vanskelig å opprettholde driften.

– Akkurat nå har vi redusert åpningstidene slik at vi stenger klokken 18 på hverdager og klokken 15 på lørdager. Med frafallet av omsetningen vi fortsatt har siden mars i fjor, ser det ut til at vi så vidt klarer å få driften til å gå rundt med de grepene vi har tatt.

universitas@universitas.no

Med frafallet av omsetningen vi fortsatt har siden mars i fjor, ser det ut til at vi så vidt klarer å få driften til å gå rundt med de grepene vi har tatt

Waqas Ahmed, butikkansvarlig hos Bunnpris Blindern

Mellom hyllene: Waqas Ahmed, daglig leder av Bunnpris Blindern har tatt grep som gjør at de får driften til å gå rundt, så vidt.

UNIVERSITAS

Vil du jobbe i Norges største studentavis?

JOURNALISTER

Universitas er vaktbikkje, kulturorgan og debattforum for over 70.000 oslostudenter. Vi trenger idérike, skriveføre journalister som brenner for å lete fram og skrive spennende saker innen ulike stoffområder og sjangre, som nyheter, kultur, feature, essay, anmeldelser, kommentar og analyse. Du bør være engasjert og villig til å sette av tid. Opplys gjerne hvilket stoffområde du helst vil arbeide med. Nynorskbrukere oppfordres til å søke. Søknadsfrist 25. januar.

Spørsmål om stillingen rettes til ansvarlig redaktør Pernille Solheim
psolhe@gmail.com
951 10 941

FOTOGRAFER

Vi trenger dyktige fotografer som kan ta spennende nyhets- og reportasjebilder og portretter som skiller seg ut. Videoferdigheter er en bonus. Du er teknisk stødig og har evnen til å arbeide selvstendig. Eget utstyr er en forutsetning. Søknadsfrist 25. januar.

Spørsmål om stillingen rettes til fotosjef Henrik Follesø Egeland.
henrik.folleso.egeland@live.no
902 18 677

NESTEN HELDIGITAL FADDERUKE VED UIO:

Fest og flørt erstattes av ak

I august ble studentene møtt med sperrebånd, antibac og avstand. Det holdt ikke denne gangen. Hvordan arrangeres en fadderuke når regjeringen ber studentene holde seg hjemme?

Fadderuke

tekst Ellen Oftedal Schwencke
foto Henrik Follesø Egeland

– Jeg må jo innrømme at man blir litt motløs når man skal arrangere studiestartuke og så innser du at man ikke kan arrangere de tingene man håpte man kunne.

Det sier Jørgen Hestnes (20), fadderkoordinator for profesjonsstudiet i psykologi.

De sitter i ring og har navnelek, løper i flokk etter neste rebus spørsmål,

griller pølser på engangsgrill og drikker seg fulle for å bli kjent med hverandre. Det er sånn vi er vant til å se de ferske studentene i sin første uke av studiet. I august så vi dem noenlunde slik, bare med én meters avstand og frem til noen valgte å avlyse hele greia.

Nå ser vi dem nesten ikke. Men de ser hverandre: på skjermen sin hjemme eller utendørs i -10 grader. Det er den eneste måten førsteårsstudentene på psykologi, medisin og rettsvitenskap kan bli kjent med sine medstudenter på.

En annerledes start på studiet

Etter regjeringens nye, strenge anbefalinger på tampen av studentenes juleferie måtte faddersjefene på de tre studieprogrammene ved Universitetet i Oslo i rekordfart snekre sammen nye opplegg for studiestartuken.

– Vi endte opp med å stryke alle arrangementer der vi skulle samles hele gjengen. Det var jo åtti nye psykologistudenter i tillegg til tjue faddere, og vi valgte heller å gjøre mer gruppebaserte aktiviteter med faddergruppene, sier Hestnes.

– I løpet av uken hadde vi tre utendørsarrangementer om dagen og tre om kvelden.

Han forteller om hvordan studiestartuken til psykologi, som startet 4. januar, har vært. Til tross for at gradestokken krøp langt ned på minussiden, oppfordret de studentene til å ta på seg varme klær og bli med på blant annet gåtur i Oslo, akedag på Korsvoll og bålkveld på Sognsvann. I tillegg hadde de digitale

arrangementer som «kick-off» og kviss over Zoom.

– Det ble jo ikke det samme som jeg hadde håpet vi skulle gi studentene. På et vis så var det sånn «åh, dette er jo ikke den beste siden av oss, vi er jo bedre enn dette», sier Hestnes og fortsetter:

– Men jeg innså jo da vi satte i gang, at mennesker som før var fremmede, nå står og ler og vitser og har det skikkelig fint sammen. Selv om de er kalde, så er de kalde sammen. Jeg tror utbyttet sånn sosialt sett var enormt.

Vi ble enige om at det sendte litt feil signaler hvis vi skulle ha et fysisk arrangement

Mille Tidemandsen,
faddersjef på
rettsvitenskap

I motsetning til psykologi valgte fadderstyret i rettsvitenskap å avlyse alle fysiske arrangementer. De startet studiestartuken en uke etter og har dermed ikke erfart hvordan opplegget har fungert når Universitas snakker med dem. Mille Tidemandsen (21) er en av faddersjefene ved rettsvitenskap. Hun forteller at heldigitalt opplegg var nødløsningen, og at de nye oppfordringene til regjeringen fikk dem til å gå for det.

– Vi ble enige om at det sendte litt feil signaler hvis vi skulle ha et fysisk arrangement som indirekte oppfordrer folk til å komme tilbake til byen. Jeg synes det er veldig synd at det ble sånn, men vi håper på å få til et tilnærmet arrangement i mars hvis ting er mer åpent da, sier Tidemandsen.

På rettsvitenskap er det tilnærmet 200 nye studenter som skal delta på studiestartuken. Selv med et litt amputert program er det nesten like mange påmeldt som de tidligere årene. Studentene har i likhet med psykologi blitt delt opp i faddergrupper som de blant annet skal ha digitale vors sammen med. I tillegg har de lagt opp til andre digitale arrangementer, slik som foreningskvelder, kviss og fest.

– Hvordan tror du studentene kommer til å få utbytte av det digitale tilbudet deres?

– Det er jo helt klart veldig begrenset, tør jeg å påstå. På den ene siden kan folk bli skuffet og tenke at det er veldig kjedelig. Men på den andre siden så kan de tenke at det er deres eneste

Digital matchmaker: – Det ble jo ikke det samme som jeg hadde håpet vi skulle gi studentene, sier Jørgen Hestnes (20), som er fadderkoordinator for profesjonsstudiet i psykologi.

mulighet til å bli kjent med noen nå i starten, og da blir det desto viktigere, sier Tidemandsen.

Digital speed-dating

Det er mye som tilsier at oppskriften på en vellykket digital studiestartuke har kreativitet som hovedingrediens. Marie Skaar (25) er fersk medisinstudent og trekker frem digital speed-dating som noe av det beste med studiestartuken til medisin.

– Først tenkte jeg at det hør-

tes kleint ut, men det var utrolig gøy. Vi var åtti stykker, så det var en veldig fin måte å bli kjent med andre som ikke var i den lille faddergruppa, på.

Skaar forteller at alle studentene ble delt opp i breakout rooms på Zoom, to i hvert «rom», og hadde fem minutter på å snakke sammen. Fadderstyret hadde på forhånd laget universelle spørsmål og dilemmaer som skulle få i gang praten.

– Det var skikkelig speed-dating. Jeg møtte flere nye vennin-

ner der som jeg nå tekster med og skal ta digital kaffe med til uka, så det er veldig hyggelig. Jeg tror alle ble ganske overrasket over hvor bra det fungerte.

Mohammed Gaeb (23) er faddersjef for medisinstudiet og var den som planla speed-datingen. Han deler samme oppfatning som Skaar.

– Jeg tenkte at det kanskje ikke kom til å funke her, men vi valgte å putte det inn i programmet og se hvordan det gikk. Vi holdt på i to timer, noe som gikk

edag og digital speed-dating

ganske fort. Og så ønsket studentene å fortsette, og plutselig hadde vi holdt på i fire timer. Så det virket som at folk likte det. Det er gøy at Zoom faktisk kan fungere til noe annet en forelesninger.

De kjipe overskriftene

I likhet med de andre studieretningene måtte Gaeb endre på den opprinnelige planen for studiestartuken i siste liten. Selv om fakultetet fortsatt godkjente den opprinnelige planen, mottok han mange meldinger fra bekymrede faddere og foreninger som var

skeptiske til å bidra hvis det var fysiske arrangementer.

– Det eneste som er igjen av de opprinnelige planene, er omvisningen som vi kunne ha fysisk. Vi er jo veldig avhengig av at foreninger og faddere stiller opp, og mange av dem jobber jo og studerer på sykehus. Det hadde ført med seg ganske store konsekvenser hvis én hadde blitt smittet der.

– Er du redd for hvilke overskrifter det ville gitt?

– Ja, man er veldig redd for overskriftene. Jeg har jo vært livredd for at jeg plutselig skal få

Jeg har jo vært livredd for at jeg plutselig skal få en telefon fra et stort mediehus om at en fra studiestartuken har blitt smittet

Mohammed Gaeb, faddersjef på medisin

en telefon fra et stort mediehus om at en fra studiestartuken har blitt smittet, og at vedkommende har smittet hundre andre som også jobber på sykehus, og så videre. Det er det verste scenarioet, sier Gaeb.

Selv om de nye studentene har måttet belage seg på en studiestartuke med langt strengere restriksjoner enn de skulle ønsket, er medisinstudent Skaar svært fornøyd.

– Jeg er mektig imponert over hva de har fått til. Jeg opplever at de ser studentene og prøver så godt de kan med å til-

rettelegge når situasjonen er som den er, sier hun.

– Er det noe du tenker at de kunne ha gjort bedre?

– Nei, det var mer enn godt nok. Det eneste er kritikk til regjeringen, om at de kunne gitt beskjed tidligere enn dagen før. Da kunne man kanskje fått til enda bedre løsninger, og vi kunne ha vært mer mentalt forberedt på at det ville bli annerledes. Men fadderstyret har vært kjempeflinke.

universitas@universitas.no

Ingunn (22) har snart ventet måneder på saksbehandling

Informatikkstudenten ved UiO var halvveis i bachelorgraden fra Australia. Nå må hun begynne på nytt på grunn av treg saksbehandling fra instituttet.

Utteksling

tekst Lara Rashid
foto Frida Roland

– Jeg vil bare ha svar, sånn at jeg kan begynne å planlegge studiet mitt, sier informatikk- og designstudent Ingunn Fløvig (22).

Hun var nesten ferdig med det andre året sitt på bachelorgraden i Computing and Software Systems ved Universitetet i Melbourne i Australia før pandemien brøt ut for fullt i Europa i mars. Som mange andre studenter pakket hun sakene sine og dro hjem til Norge.

Fløvig fullførte to av fire emner vårsemesteret i Australia og søkte seg samtidig inn på informatikkstudiet ved Universitetet i Oslo (UiO) til høsten. Da sendte hun en e-post til UiO for å sjekke om hun kunne overføre noen av emnene fra Universitetet i Melbourne til bacheloremnene i informatikk ved UiO. Hun har ennå ikke fått svar.

Søkte om å få overføre emnene fra Australia

Nå har det gått nesten ti måneder siden Fløvig søkte om å få godkjent fag fra bachelorprogrammet fra Australia.

Hun har begynt på en ny bachelorgrad i informatikk og design, – et studium som ligner på bachelorgraden hun var over halvveis ferdig med i Australia, ifølge Fløvig.

– Jeg håpet egentlig på å få svar før jeg begynte høsten 2020, sånn at jeg slapp å ta fag jeg allerede har hatt, sier UiO-studenten.

I august fikk hun beskjed om at søknaden hennes hadde blitt tildelt en saksbehandler. I en e-post til Fløvig i september beklager saksbehandleren den lange ventetiden «som skyldes den nåværende Corona-situasjonen [sic]».

I september fikk hun svar fra saksbehandleren om at de ventet på svar fra Institutt for informatikk (Ifi).

Mange av emnene ved Ifi har obligatoriske forkunnskapskrav. Flere av disse emnene har Fløvig hatt i Australia, men nå må hun ta dem på nytt for å kunne fullføre graden.

– Dette gjør jo at jeg blir for-

sinket med graden min, samtidig som at jeg må ta masse fag fra første- og andreåret som jeg allerede har hatt, sier Fløvig.

– Mentalt krevende

– Dette er mest slitsomt fordi det ikke gir meg noe forutsigbarhet. Det gjør det vanskelig for meg å planlegge studiene mine fremover, sier hun.

Fløvig har siden hun sendte inn søknaden i mars purret på universitetet, saksbehandlere og instituttene, uten å få noe svar.

– Det er mentalt krevende ikke å vite hva jeg får godkjent og ikke godkjent. Jeg vil bare ha et svar, sier hun.

Det at hun har måttet vente så lenge kan være et resultat av korona, men hun skulle uansett fått svar for lenge siden

Runa Fiske, leder i Studentparlamentet ved UiO

I en e-post til Ifi spurte Universitas om den generelle praksisen rundt saksbehandlingssaker og om hvordan det kan skje at en student som har ventet i over ni måneder, ennå ikke har fått svar på søknaden sin.

Avdelingsleder ved Ifi Kristin Eliassen svarer at normal tid for saksbehandlingssaker er tre måneder, men at enkelte saker tar lengre tid. Hun skriver videre at Ifi har som mål å besvare alle godkjenningssaker innen semesteret de er sendt inn.

– Generelt kan jeg svare at det kan ha skjedd en teknisk feil slik at saken har blitt liggende, eller at behandlingen har tatt lang tid av ulike årsaker, skriver Eliassen.

Senere har Universitas sendt en e-post til instituttet og bedt dem spesifikt kommentere saken

På repeat: Ingunn Fløvig (22) var halvveis i bachelorgraden i Australia. På UiO måtte hun begynne på nytt.

til Fløvig. Vi har stilt følgende spørsmål:

- Kan dere svare konkret på hvorfor Fløvigs søknad har tatt nesten ti måneder?
- Er det greit at en teknisk feil gjør at en student må begynne på en ny bachelorgrad når hun egentlig var over halvveis i Australia?
- Hvis de ulike årsakene du nevnte ikke er grunnen til den lange ventetiden for Fløvig, hva kan

det være da?

- Vet dere når Fløvig kan forvente svar?

– Jeg synes det er vanskelig å kommentere en enkeltsak som jeg ikke kjenner detaljene i og ikke heller ønsker å gjøre det. For meg ser det ut som at studenten fikk et svar i saken sin i september, men at Ifi-delen av svaret da manglet, skriver Eliassen.

– Generelt vil jeg be studenter som ikke får svar på godkjenningssaker, om å ta kontakt med sitt fakultet – i andre saker er in-

stituttet nærmeste kontaktpunkt. Når instituttet blir oppmerksom på gamle saker, tar vi tak i det så raskt vi har tid – og vi går også gjennom egne rutiner for å se om noe kunne vært håndtert annerledes, skriver hun videre.

Fløvig forteller at hun har tatt kontakt med instituttet og saksbehandleren flere ganger, og at hun sist tok kontakt med dem 19. desember, men uten å ha fått noen klargjøring. Det var først på onsdag, etter at Universitas hadde kontaktet Ifi, at Fløvig fikk vite at hun skal få svar snart.

ntet ti ling fra UiO

Et halvt år på overtid
Leder i Studentparlamentet ved UiO Runa Fiske sier til Universitas at hun ikke har hørt om lignende saker før.
– UiOs eget regelverk sier at saksbehandlingstiden skal ta én måned, og hvis det trengs faglig vurdering, kan det ta opp til fire måneder. I dette tilfellet har studenten ventet seks måneder mer enn forventet, sier hun.
Fiske legger til at det har vært et spesielt år for universitetet. Hun mener UiO har møtt

Dette er mest slitsomt fordi det ikke gir meg noe forutsigbarhet

Ingunn Fløvig, informatikkstudent ved UiO

mange nye utfordringer på grunn av pandemien.
– Det at hun har måttet vente så lenge, kan være et resultat av korona, men hun skulle uansett ha fått svar for lenge siden.
Hun legger til at det er mulig å få hjelp og støtte, og oppfordrer alle til å ta kontakt med tillitsvalgt, studentombudet eller «Si fra»-systemet som UiO tilbyr.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Da Dagsavisen

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

FORENINGER

 SAMFUNNSØKONOMENE

post@samfunnsokonomene.no
www.samfunnsokonomene.no
tlf: 90 86 75 20

Studerer du samfunnsøkonomi?
Bli medlem av Samfunnsøkonomene – fagforeningen eksklusivt for samfunnsøkonomer.

Vi tilbyr blant annet kræsjkurs, juridisk rådgivning, karriererådgivning samt tilgang til Akademikernes bankavtale med Danske Bank.

Kun 300 kr i året.

finans
FORBUNDET

Vil du jobbe i finans og teknologi ?
Bli studentmedlem nå !

Få blant annet gratis forsikring på mobil, nettbrett, PC og deg selv.

Finansforbundet
Dronning Eufemias gate 16
0191 OSLO

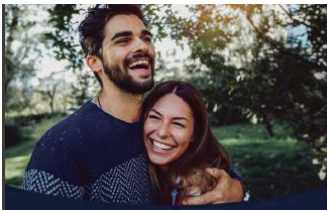
www.finansforbundet.no

Tilbudsguiden

-

For studenter i Oslo

TANNLEGER

Få tannsjekk til kun 450,-
10 prosent på øvrig behandling.
*Gjelder ikke tannteknikk.
 ORIS DENTAL orisdental.no

Sign up for Young Talents - career opportunities beyond academia

Tuesday 16 February at 13.00 on Zoom

Programme:

13:00: Plenary session: Inspirational talks from people working outside of academia

14:30: Networking session where you can talk to companies 1:1. Only 100 places available for candidates from NMBU and UiO.

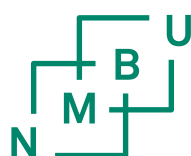
Information:

Young Talents is directed towards masterstudents, PhDs and Postdocs with life sciences background. The event is free of charge, but requires registration. See the programme and sign up at uio.no/oslolifescience/young-talents/

#oslolifescience

UiO • Life Science
University of Oslo

Norwegian University
of Life Sciences

Norges største studentidrettsfestival skal for første gang arrangeres i Oslo

Sammen for idretten: Maren Rygh og Ingvild Vesterhus vil gjennom Studentlekene skape et samlet studentidrettsmiljø bygget på mangfold, bærekraft og idrettsglede.

Håpet er at Studentlekene skal gjøre hovedstaden til en enda mer samlet studentby, forteller arrangøren.

Sport

tekst Alvide Overaa
foto Frida Roland

Har koronaåret ført til mer digitale fotballfinter enn faktisk ballspill? Ingen grunn til panikk, e-sport er et av områdene Norges største studentidrettsfestival vil satse på når den for første gang arrangeres i Oslo.

– For å bevise at vi kunne lage det beste arrangementet, måtte vi understreke vår visjon om Oslo som en mer samlet studentby, sier Maren Rygh (21). Hun er arrangementsansvarlig for BI Athletics og leder for Studentlekene 2021.

Det er BI Athletics og Norges idrettshøgskoles idrettslag som har fått mulighet til å arrangere Oslos første studentleker. Lekene i Oslo vil avholdes i høst, med rundt tjue forskjellige idretter på ulike nivåer.

Det skal også være sosiale og

kulturelle tilbud, som for eksempel foredrag, og billigere priser for alle Norges studenter som vil se ulike attraksjoner i Oslo.

For å bli med på studentlekene vil det være et kriterium å være tilknyttet et studentidrettslag som er medlem av Norges Studentidrettsforbund. I tillegg må man betale en deltakeravgift som skal dekke mye av driften.

Det er foreløpig ikke lansert hvilke type idretter som vil være gjeldende under studentlekene, men Rygh understreker at det skal bli idretter for alle, i alle slags nivåklasser.

Festival av og for studenter

Rygh forteller at de er i prosessen med å rekruttere hundrevis av frivillige som skal bistå med å arrangere aktivitetene. De vil fylle komiteer som har ansvar for blant annet markedsføring og økonomi.

– Det blir med andre ord en uke bestående av arrangementer

for og av studenter, sier Rygh. Hun understreker at Studentlekene vil være et helhetlig arrangement bestående av mer enn bare idrett. Det vil også være gjennomgående oppmerksomhet på psykisk helse.

Sistnevnte skal gjøres i samarbeid med sentrale aktører hvor de skal synliggjøre den viktige innvirkningen fysisk aktivitet har på psykisk helse, forklarer Rygh.

Satser på e-sport

Ett av satsingsområdene for festivalen er allerede klart: nemlig e-sport.

Rygh legger til at det kan innebære alt fra student-NM i Fifa til sosiale og kulturelle arrangementer.

E-sport vil si at utøverne konkurrerer mot hverandre i ulike elektroniske spill på datamaskiner eller spillkonsoller.

– E-sport er et voksende fenomen på nasjonalt nivå, og det er nettopp derfor vi ser verdien i å satse på det. Det er flere studentorganisasjoner som har satt sammen egne e-sport-lag som vil konkurrere den uken, sier hun.

Belager seg på en koronafri uke
Ettersom Studentlekene ikke har blitt gjennomført i Oslo tidligere, er planleggingen av programmet enda mer krevende. De ansvarlige arrangørene må bygge opp organisasjonen fra bunnen av, forklarer Rygh.

– Per nå jobber derfor ledelsen ut fra en koronafri uke. Tiltakene endrer seg fra uke til uke, og dette er noe vi kommer til å ta stilling til når tiden kommer. Vi er selvfølgelig forberedt på å forholde oss til de spesifikke tiltakene på det gjeldende tidspunktet.

Arrangørene har holdt av Bislett stadion som samlingspunkt. Der vil også åpningsseremonien foregå.

– Ettersom stedet er såpass sentrumsnært, håper vi dette vil tiltrekke flest mulig deltakere.

Videre forteller Rygh at andre aktuelle idrettsarenaer vil være Idrettshøgskolens fasiliteter på Sognsvann, den nedlagte kinoen Eldorado og Domus Athletica. Flere arenaer skal lanseres utover våren.

universitas@universitas.no

Studentlekene 2021

- + Norges største studentidrettsfestival
- + Arrangeres i regi av Norges Studentidrettsforbund (NSI)
- + Har tidligere vært arrangert i Trondheim, Bergen og Tromsø
- + Arrangeres en gang hvert halvår og vil i år foregå i Oslo
- + Programmet finner sted 6.–10. oktober
- + Rundt 20 forskjellige idretter på ulike nivåer
- Kilde: studentidrett.no

– Studentenes sikkerhet derfor kommer de ikke

FOTO: PRIVAT

For livet: Studenter flyktet over portene til universitetet for å komme seg i sikkerhet da angrepet fant sted.

Tre måneder etter angrepet på universitetet er studenter redde for å returnere til lesesalen.

Konflikt

tekst Gina Grieg Riisnæs

Mandag 2. november, 2020. Klokken hadde nettopp slått elleve da et smell høstes utenfor inngangen til Universitetet i Kabul. Lyden er ikke ukjent i hovedstaden, hvor drønningen fra skudd og bomber er en del av hverdagen. Studentene trodde derfor først det kun var dét: en vanlig eksplosjon. Rutine. Kort tid etter tok to maskerte menn seg inn i bygningen. Ikledt militære uniformer begynte de å skyte rundt seg. Paniske studenter gjemte seg i bygget eller hoppet fra vinduene for å komme seg til trygghet. Flere spilte døde blant kroppene til studiekamerater. Innen angrepet ble stoppet av afghanske og amerikanske sikkerhetsstyrker, var 35 studenter døde.

Rundt hundre ble skadet. Flere tusen studenter rømte med livet i behold. Noen av dem ønsker ikke å vende tilbake til studiene.

Vil ikke dra tilbake

En av dem er 23 år gamle Sheela Ahmadzai. Hun studerte jus på andreåret ved universitetet da angrepet fant sted.

Hun forsøkte å gjemme seg fra gjerningsmennene, men så falt hun fra et vindu og skadet foten. I dag synes hun det er vanskelig å snakke om den dagen.

– Hvis jeg drar til universitetet, husker jeg bare angrepet, forteller hun i en telefonsamtale med Universitas.

– Jeg vil ikke fortsette å studere. Jeg er redd og ønsker å være trygg.

Nå tilbringer hun dagene hjemme. Hva fremtiden vil bringe, vet hun ikke. Men

hun ønsker å forlate landet.

Mohammad Zahir Faizi, presidenten i assosiasjonen for studenter i Afghanistan, sier flere er i samme situasjon.

– Dette er et stort problem. Flere studenter ønsker ikke å vende tilbake til universitetet, forklarer han.

– Studentenes sikkerhet kan ikke garanteres. Derfor kommer de ikke tilbake.

Historiske fredsforhandlinger

Sikkerhetssituasjonen i Afghanistan har vært notorisk ustabil i flere tiår. I 2018 lovet landets president, Ashraf Ghani, at Taliban ville få betingelsesløse fredssamtaler om de avtalte å møtes. Terrorgruppen avsto. Men i tiden etterpå møttes USA og Taliban til samtaler. Til slutt kom de til enighet i at

stormakten og NATO-allierte skal trekke seg ut av Afghanistan.

I mars i 2020 ble håpet sådd om at den kritiske tilstanden i landet kunne begynne å løses. Da reiste medlemmer av Afghanistans regjering og Taliban til Doha for å forhandle. Møtet ble omtalt som et historisk vendepunkt. Ikke siden 9/11-angrepet hadde de to partene møttes ansikt til ansikt. I løpet av året møttes de to partene flere ganger – uten å komme til enighet.

– Et viktig fremskritt

Usikkerheten er fremdeles stor for om de stridende partene vil finne en løsning eller ei.

– Det er et langt lerret å bleke. Men bare det at de snakker sammen, er et viktig fremskritt, sier Arne Strand. Han er visedirektør ved Christian Michelsens Institutt og en av Norges fremste eksperter på Afghanistan.

Den siste tiden har angrep mot sivilbefolkningen i landet trappet seg opp. Det mener Strand henger sammen med at det er en viss fremgang i fredsforhandlingene:

Problemet er at ingen vet, og når du ikke vet, vet du heller ikke hvordan du kan beskytte deg

Arne Strand, visedirektør ved Christian Michelsens Institutt

et kan ikke garanteres, tilbake

Konflikten i Afghanistan

- + Den pågående konflikten har røtter tilbake i Sovjetunionen.
- + I 1978 tok det afghanske kommunistpartiet makten i landet. Det utløste en borgerkrig (1979–1989) mellom partiet og konservative, islamske parter i landet.
- + Borgerkrigen førte til at Sovjetunionen invaderte landet for å støtte det kommunistiske partiet. USA støttet motstandsbevegelsen, kjent som Mujahedin, med våpen og penger. Krigen ble ansett som en viktig arena i maktkampen under den kalde krigen.
- + Da Sovjetunionen falt, trakk Den røde armé og USA seg ut. En ny borgerkrig brøt ut over hvem som skulle regjere.
- + Taliban tok over makten og tillot Al-Qaida å ha base i landet.
- + Etter 9. september 2001 invaderte USA Afghanistan, etter at landet nektet å utlevere Osama bin Laden.
- + Flere allierte bidro i invasjonen, blant annet Norge.
- + Taliban-regimet falt, og en demokratisk valgt regjering tok over makten.
- + Siden den gang har Taliban operert som en terror- og opprørsgruppe og prøver fremdeles å gjenvinne makten.
- + Krigen i Afghanistan er i dag verdens dødeligste.

Kilde: FN

– Og med dem er det noen som kommer til å tape og noen vinne. Det pågår forhandlinger, samtidig som at det er full krig mellom Taliban og regjeringsstyrkene.

Usikkerheten er også stor rundt hvem det faktisk er som står bak angrepene. Regjeringen sier det er Taliban som driver målrettet terror mot sivile, for å vise at styresmakten er for svak til å beskytte folket. Samtidig er det også spekulasjoner om det er stridende parter innad i regjeringen som har skylden.

Det er noen som har tjent vanvittige mengder med penger på konflikten. Disse kan tape på fred. Blant dem er en elite gruppe med politikere og tidligere krigsherrer, som har tjent store penger på salg av våpen og narkotika, opplyser Strand.

– Problemet er at ingen vet sikkert hvem som står bak alle angrepene, og når du ikke vet det, vet du heller ikke hvordan du kan

beskytte deg, forklarer han.

Utdanningen leder an

Når samtaler om varig fred i Afghanistan legges på bordet, er det hovedsakelig to mulige scenarioer som diskuteres:

Kan konflikten løses politisk? Eller må den fortsette til en av partene står igjen som seierherre?

– De siste førti årene har vist at ingen kan vinne konflikten militært. Vi har sett perioder med 100.000 internasjonale soldater, som ikke kunne nedkjempe Taliban. Da er det bare en politisk løsning som må til. Men det tar ofte lengre tid, forklarer Strand.

En forhandlet løsning vil ikke nødvendigvis skape fred i landet, understreker han. Årsaken er at flere underliggende konflikter flettes inn. Men en forhandlet løsning kan redusere volden og sivile tap, dersom partene kommer til enighet.

Her spiller universitetene en viktig rolle for å dytte fremgangen videre, mener Strand.

– Du har en så liten andel utdannede i befolkningen, som ofte er de som leder an i utviklingen, forklarer han.

– Muligheten gutter og jenter har til å gå på universiteter, skaper rom for kunnskapsutviklingen i landet, og for å sikre bredere lag av befolkningens innflytelse. Dette er ekstremt viktig.

– Så hvor skadelig er det da når universitetet pekes ut som terrormål?

– Ekstremt. Både for enkeltindividet, men også tvilen det skaper om myndighetene virkelig ønsker å beskytte studentene. Dette er den typen angrep som kan være med på å øke konflikten, ved å redusere til-liten.

Flere vil reise

Nå stikker også angrepet i november kjøper i hjulene for utdanningens fremmarsj. Universitetet i Kabul er midlertidig stengt. Den offisielle begrunnelsen er at studentene trenger ferie. Men ifølge Faizi er årsaken til de stengte dørene mangel på studenter.

Flere av dem ønsker å forlate landet. Det har han forståelse for. Samtidig er han fortvilet over hvordan landet skal bryte sirkelen av vold og maktkamper – uten utdanning i bunn.

– Hvis alle forlater landet, blir det enda større mangel på professorer, økonomer, leger ... Hvordan kan vi gjenoppbygge landet hvis alle drar? Hvordan kan vi fortsette? spør han.

– Mangel på utdanning er allerede et stort problem her i Afghanistan. Nå blir det enda verre.

universitas@universitas.no

FOTO: PRIVAT

Fra jord er du kommet: Mohammad Rahed gravlegges. Han var en av studentene som døde under angrepet på Universitetet i Kabul 2. november 2020.

FOTO: PRIVAT

Minnestund: Lys og bilder ble satt opp i gangene til universitetene i ukene etter angrepet, i minne om livene som gikk tapt.

Samfunnets støttespillere

I år som i fjor blir vi alle bedt om å delta i korona-dugnaden. Noen legger frivillig inn en større innsats for fellesskapet.

Frivillighet

tekst Anna Krokene
foto Hanne Jones Solfeld

– Det har vært tøft å sende ungdom bort, kanskje de som også trenger det mest, sier Princess Tita Dean (25). Dean er frivillig på Møteplassen på Fellesverket i Oslo sentrum, et aktivitetshus for ungdom som driftes av Røde Kors.

– Mange av ungdommene kan ikke slippe av hjemme og har ikke tilgang på de aktivitetene vi kan tilby, fortsetter hun.

Egentlig skulle vi være med til Fellesverket og se de frivillige i aksjon. Dette satte et visst virus imidlertid en stopper for. Et innlegg på helseministerens Facebook-side, fulgt av enda en runde med nasjonale innstramminger, førte til at aktivitetshuset midlertidig holder stengt.

Derfor møter vi Dean i et glissent restaurantlokale som stadig holder åpent. Ved inngangsdøren står det skrevet «Eat here, or we both starve».

Et innblikk i yrkeslivet

Princess Tita Dean er ferdigutdannet sykepleier og er nå halvveis i en bachelorgrad i barnevern ved Oslomet. Hun ble introdusert for Røde Kors gjennom en praksisplass under studiene. Etter at praksisperioden tok slutt, fortsatte hun som frivillig, og en kveld i uken befinner hun seg nå på Møteplassen, en arena der ungdom kan treffe annen ungdom. Der kan de spille spill, få servert mat og danse. De har også tilgang på et bandrom og et studio der de kan mikse sanger og spille inn musikk.

– En av de faste ungdommene som besøker oss, har laget noen kule hits, deler Dean.

– *Hvordan fungerer det med smittevern når ungdommene møtes?*

– I starten var det en utfordring å få alle til å ha på seg munnbind når de var inne på Møteplassen, men det gikk seg til etter hvert, forteller Dean.

Enmeter'n for alle

– Vi vet ikke hvem som bor sammen med hvem, så da gjelder den samme regelen for alle, sier hun og legger til at enmeter'n også gjelder for kjærestepar.

– *Hvorfor ville du bli frivillig?*

– Jeg trivdes så godt der da jeg var i praksis, og jeg følte at jeg fikk bidra til noe. At jeg gjorde noe bra for ungdommene, sier Dean.

Hun synes at det å jobbe som frivillig gjør studiene i barnevern enda mer spennende.

– Jeg møter mennesker, barn og ungdom som kan være i sårbare grupper, grupper jeg kan møte senere i jobb, legger hun til.

Digitale dager

Vi er mange som har fylt opp kvoten for skjermtid i det siste. Men for de fleste er likevel digital kontakt bedre enn ingen kontakt.

Elin Holmedal, daglig leder i Oslo Røde Kors, skriver i en e-post til Universitas at de i organisasjonen strekker seg langt for å opprettholde kontakt mellom mennesker der det er mulig.

– Det har vært viktig for oss å skalere opp frivilligheten i digitale aktiviteter under pandemien. Spesielt i

våre samtaletilbud for barn og unge og vår digitale leksehjelp, skriver Holmedal og legger til at de i 2020 besvarte 35 prosent flere henvendelser til samtaletjenesten Kors på halsen enn de har gjort tidligere år.

Nå har det å jobbe som frivillig blitt en del av rutinen min

Princess Tita Dean (25), student i barnevern ved Oslomet

Studiemotivasjon: Princess Tita Dean jobber frivillig for Røde Kors og vil anbefale andre studenter å jobbe frivillig.

Mental Helse

- + Mental Helse er en medlemsorganisasjon for alle mennesker med psykiske helseproblemer, pårørende og andre interesserte.
- + Hjelpetelefonen 116 123
- + Chat-tjeneste sidetmedord.no

Kilde: mentalhelse.no

Selv i en ekstrem situasjon ønsker folk å bidra

Elin Holmedal, daglig leder i Oslo Røde Kors

Studiemotivasjon: Princess Tita Dean synes at det å jobbe som frivillig gjør studiene i barnevern enda mer spennende.

– Melder folk seg som frivillig under pandemien? Er det i det hele tatt mulig?

– Det er absolutt mulig å engasjere seg som frivillig under pandemien. Kursene våre har blitt digitalisert. Vi hadde over 800 nye frivillige i løpet av 2020. Det sier noe om at selv i en ekstrem situasjon ønsker folk å bidra, forteller Holmedal.

Likevel hender det at innstramminger fører til midlertidige nedstengelser, som nå har rammet Møteplassen på Fellesverket.

– Folk setter pris på digitale tilbud, men vi ser jo også at det aldri kan bli en fullgod erstatning for møter mennesker imellom. Vi er klare for å møtes igjen så fort situasjonen tillater det, avslutter hun.

Fifa-frivillig

Dean sier at hun får en god følelse av å jobbe frivillig.

– Og det er gøy, skyter hun inn. Jeg får spilt mye Fifa, og vi bruker også å danse på danserommet, det liker jeg.

Det er en blanding av aldersgrupper blant de frivillige. Flere har egne barn og jobber fulltid. Likevel finner de tid til å være frivillig.

– Jeg ble inspirert av dem, sier Dean.

– Jeg tenkte: Herregud, jeg kan jo være student og jobbe frivillig.

Ved siden av studiene jobber Dean i hjemmesykepleien, så hun har ikke all verden med tid til overs:

– Men nå har det å jobbe som frivillig blitt en del av rutinen min.

Ensomhetens år

Universitas' siste forside i 2020 var viet det som ble ensomhetens år. Vi må fortsette å holde avstand i 2021, og mangelen på en vanlig hverdag har stor innvirkning på studentene.

Hjelpetelefonen til Mental Helse er en gratis og døgnåpen telefontjeneste. Nå ønsker de også å åpne en egen hjelpelinje for studenter. Når vi ringer for å høre hvordan de ligger an, kan Vidar Torbjørnsen, prosjektleder for studenttelefonen, fortelle at de generelt har merket en oppgang blant yngre innringere.

– Er mange av dem som ringer inn til Hjelpetelefonen, studenter?

– Vi er en anonym tjeneste, så om vi vet om dem som

ringer inn, er studenter eller ei, handler om hva de selv velger å si, sier Torbjørnsen.

– Med yngre mener jeg egentlig helt ned til åtteårsalderen, men i aldersgruppen 15–25 har det helt klart vært en oppgang. Vi har en chat-tjeneste, der har vi også merket oppgangen, fortsetter han.

Det er ikke lett å være student når en normal hverdag fylt med forelesninger, kaffepauser og sosial aktivitet byttes ut med mange ensomme timer på hybelen.

– Studenter sliter med problematikk som voldsom ensomhetsfølelse, angst, selvmordstanker, selvskading og spiseforstyrrelser.

– Om ikke tingene i utgangspunktet er et heftig problem, blir det ekstra sterkt når de sitter alene, forteller Torbjørnsen.

En fortrolig fremmed

Et konkret råd som ofte blir gitt til dem som sliter med ensomhet, er å melde seg inn i en frivillig organisasjon.

Princess Tita Dean anbefaler andre studenter å bli frivillig.

– Kanskje særlig de som går barnevern, barnehage eller sykepleier, legger hun til.

– Du lærer mer av frivillig arbeid enn det folk tror.

Vidar Torbjørnsen håper at studenttelefonen til Mental Helse kan åpne i løpet av februar. Alt det tekniske er på plass, stillingene er lyst ut, og de har fått inn mange gode søkere. Nå skorter det bare på finansieringen, forteller Torbjørnsen.

Tanken bak studenttelefonen er at den skal være åpen på kveld- og nattestid, slik at studentene har noen å kontakte når helsetilbudet på campus er stengt. Slik skal studenter fra hele landet kunne ringe inn, og hvis de ønsker, kan Mental Helse peke dem videre i riktig retning for behandling der de bor.

I Mental Helse er det ikke frivillige som møter deg på andre enden av røret, men faste ansatte. De er ikke psykologer, men medmennesker som kurses jevnlig og som er der for å prate om det innringeren opplever som vanskelig.

– Det var en som sa at det var så fint å snakke med en fortrolig fremmed, sier Torbjørnsen.

– Det tenker jeg er en passende beskrivelse.

kultur@universitas.no

Om ikke tingene i utgangspunktet er et heftig problem, blir det ekstra sterkt når de sitter alene

Vidar Torbjørnsen, prosjektleder i Mental Helse

DEBATT

debattredaktør: **Aksel Rogstad**
debatt@universitas.no 988 05 815

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Strikkevest er best

Det har blitt sagt mye om året de fleste helst vil glemme, så Sebastian Rønningen byr i Unikum på en skarp analyse av 2020-trendene som gikk under radaren. Årets store gladsak er tydeligvis at strikkevesten har kommet tilbake på motemoloen, et plagg Rønningen hyl-ler for å være «miljøvennlig», «personlig» og attpåtil «høyst funksjonelt». All alenetiden må ha brakt tankene tilbake til de vidunderlige dagene på folkehøyskolen, for uniformen derfra fremstår plutselig som estetikkens fullbrakte ende-punkt:

– Fra en hvit skjorte i bunn av skapet, som de fleste lett ikke hadde ofret en tanke, blir hele antrekket både classy, edgy og særegent med en unik strikkes vest ovenpå, skriver han.

Fjorårets skrekkehistorie er imidlertid skinnbuksen; til tross for at strikkevesten gli-trer «i alle regnbuens farger», fortviler Rønningen seg over at skinnbuksene nå har begynt å dukke opp i «rød, blå, grønn og gul». Det forblir et av vår tids mysterier hvor classy, edgy og særegent et gjennomført skinnbukse-og-strikkevest-antrekk kan være i sin fulle blomst.

Bli med hjem til meg og spille ludo?

Bergen-magasinet Stoff holder liv i den gode gamle kontak-tannonsen, og Jente (23) søker en kompanjong til sin ven-ninne «som er lei av å sn akke om tekstil». Hun vil nemlig heller spille ludo og diskutere tegning og maling, så nå set-tes alle kluter til for å oppdrive noen som frivillig legger sin sjel i det firfargede brettspillet.

Jente (23)s briljante vennin-ne er ikke kresen: Hun henger seg ikke opp i hvorvidt man «må få akkurat riktig kast for å komme i mål eller ikke», bare hun slipper unna den lite sti-lige samtalen om tekstil. Sågar er det kun «et pluss om du er snill»; til nøds skal det altså gå greit med en slem ludospiller.

Ukas tweets:

Mennesket Alexander @mennesket_
Hvis jeg krysser beina når jeg er på besøk hos en jente er det fordi jeg er i ferd med å få bennern

Jeg pleier også å blomstre når jeg besøker jenter og ser det usannsynlig store utvalget av teposer.

iført lave converse på skitur med klassen @Knutingsen
alle boysa sitter på rekke i en veldig lang sofa med bena i kors og ser brokeback mountain

Og de er på jentebesøk og har bennern.

din udmerkede venn boll @BollBedd
Har ikke tenkt så mye over det før nå, men via en pøl av hat og forakt har jeg faktisk både fått gode venner og en lønnet bibjobb gjennom flere år. Not worst!

Hva var det Nietzsche sa? Noe om å heve seg over den smålige moralen samfunnet har lenket oss fast i?

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2500 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller.

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser eller som er hatske og trakasserende.
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg.
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17.
- Legg ved et breddebilde av deg selv i e-posten.

SiO, merk mat som inneholder kjøtt!

Det grønne skiftet
Camilla Langen, Grønn liste, UiO

SiO opplyser i sine kantiner om hva maten deres inneholder, blant annet mat som mange mennes-ker er allergisk mot, eller kun for å opplyse bevisste forbrukere om hva produktene inneholder. SiO er generelt flinke på å opplyse om innholdet hos sine spisesteder, og om man for eksempel ikke spiser mat som inneholder melk, gluten eller soya, opplyser SiO om produktene inneholder det.

Derimot opplyser ikke SiO om maten deres inneholder kjøtt som egen kategori. Det medfører at de som ikke ønsker å spise kjøtt, må følge ekstra nøye med for ikke å ta feil, og jeg vet selv om andre som har tatt feil, for eksempel i buffeer hvor det er lett å forveksle kjøtt med kjøtterstatninger, eller når de lager gryter hvor man ikke kan se alt innholdet tydelig, og hvor det heller ikke står noe i navnet som gir en pekepinn. At SiO kjøper inn kjøt-terstatninger, skal de ha honnør for, og de må gjerne gjøre mer av det. Men det er også viktig å forstå at når man bruker kjøtterstatninger i kantiner hvor man samtidig ikke opplyser om hva som er kjøtt fra dyr, kan misforståelser fort oppstå.

Ved ikke å merke kjøtt som en kategori på lik linje med melk og egg bidrar man også til å normalisere at kjøtt er standard. Det påvirker også de ansatte, og

Studentene ønsker å være med på det grønne skiftet, og her må SiO hjelpe framfor å spenne ben

jeg kjenner flere som sier at de har fått kjøtt i maten ved spisesteder hos SiO når de har bestilt vegetar eller vegansk mat. Å merke kjøtt bevisstgjør både forbru-kerne og de ansatte om at kjøtt faktisk er en kategori man kan velge bort, og ikke standarden. Da vil slike feil forhåpentligvis også opphøre. Ingen som har tatt et valg basert på etikk, sin helse eller bærekraft, for-tjener å få en ubehagelig overraskelse i tacolefsa si.

I tillegg må vi omstille oss til et samfunn hvor kjøtt-bruken er mindre, og da bør ikke normalen være det som holder samfunnet tilbake i strukturer som fører til en mindre bærekraftig verden. Da må det legges til rette for at kjøtt blir et valg på lik linje med planteba-serte produkter, i stedet for at kjøttet er overalt uten at man tenker over det. Stu-dentene ønsker å være med på det grønne skiftet, og her må SiO hjelpe framfor å spenne ben.

SiO må derfor begynne å merke kjøtt. Mange av oss er opptatt av å påvirke verden i den retningen vi ønsker. Dette må SiO legge til rette for, og å merke kjøttproduktene sine vil ikke være noe som krever mye arbeidskapasitet. Akkurat på samme måte som SiO legger til rette for at allergikere ikke får i seg mat de er allergisk mot, i dag, må de av oss som ikke vil spise kjøtt til ethvert måltid, få den samme behandlingen!

debatt@universitas.no

Vi skal klare det igjen!

Korona

Svein Stølen, rektor ved UiO
Gro Bjørnerud Mo, prorektor ved UiO

Aller først vil vi ønske både nye og gamle studenter på det hjerteligste velkommen!

Denne uken skulle campus ha summet av aktivitet ved starten av semesteret. Slik blir det dessverre ikke. Vi forholder oss til føringene fra regjeringen. Det betyr at ordinær undervisning blir digital frem til 18. januar, og vi må ta høyde for at det kan bli forlenget. De fleste ansatte har hjemmekontor. Men campus er fortsatt åpen.

Vi har hele veien priori-tert å holde UiO så mye åpent som mulig, og det har fungert

Vi vet at dette har vært og er en krevende tid. Ved UiO arbeider vi knallhardt for å kunne tilby god digital undervisning, men selv de beste digitale tilbudene skaper et savn etter å møtes ansikt til ansikt. Uten mulighet for fysiske møter blir de gode sosiale hver-dagsrutinene svekket. For noen vet vi at isolasjonen fører til mismot. Vi vet allerede at unge opplever mer

emosjonelt stress og dårligere livskvalitet enn eldre under koronaen.

Vi gjør alt vi kan for at studentene våre skal komme gjennom disse utfordringene på best mulig vis. Vi holder bibliotek og lesesaler åpne (plasser må boo-kes), SiO har flere gratis tilbud som kan bidra til en variert og effektiv hverdag, og det finnes tjenester for dem som trenger noen å snakke med.

Vi har hele veien prioritert å holde UiO så mye åpent som mulig, og det har fungert. En påmin-nelse om dette dukket opp i form av en herlig førjulshilsen på rektors Facebook-side – i god «Love Actually»-ånd. På plakaten noen av våre engasjerte studenter holder opp, kan vi se hva vi sammen fikk til:

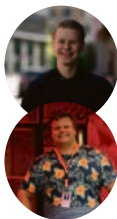
- Under 0,2 smittede av ansatte og studenter ved UiO
- o smittetilfeller i fadderuken
- o smittetilfeller på kjellerpubene
- o smitteoverføring bekreftet skjedd på campus
- o å si på renhold.

Under koronapandemien har studentene ved UiO hatt fokus på å studere. Strykprosenten i vår gikk ned, og snittkarakterene gikk opp. Vi er kjempestolte av inn-satsen deres! Og vi jobber hardt for å gi dere så gode og trygge betingelser fremover som mulig – i dialog med myndigheter, ansatte og studentene selv.

UiO har vært så lukket som nødvendig, men sam-tidig så åpent som mulig. Det skal vi fortsette med.

debatt@universitas.no

Regjeringen nedprioriterer studentene, igjen

Politikk

Fredrik Sørle, sentralstyremedlem og studentleder i AUF
Reidar Fugle Nordhaug, sentralstyremedlem og skole- og arbeidsleder i AUF

Det tok Høyre-regjeringen bare to dager inn i 2021 før de utsetter studenter for enda en økonomisk smell. Lørdag kveld før den store hjemreisedagen kom meldingen om at forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim ber studentene om å la være å reise tilbake til studiestedet. Vi studenter har siden starten av pandemien hatt stor økonomisk usikkerhet. Mange har derfor vært tidlig ute med å bestille billetter i håp om å spare penger i en vanskelig tid. Likevel kommer Høyre-regjeringen med denne beskjeden. Det vitner om total mangel på forståelse av studenters økonomiske situasjon.

Vi studenter lever på rundt 8000 kroner i måneden, mange av oss bruker mye av dette på leie, og i tillegg har vi andre utgifter som må betales. Derfor er syv av ti studenter avhengig av deltidsjobb. Problemet er bare at

mange av de jobbene ikke lenger finnes på grunn av pandemien og retningslinjene. Med andre ord: Regnestykket går ikke opp. Det siste studenter trenger nå, er dermed enda flere tusenlapper som må brukes på uforutsette reiseutgifter.

At en slik beskjed kommer fra regjeringskontorene klokken ti en lørdagskveld, vitner om dårlig politisk håndverk

Det er tydelig at det er mange år siden noen på regjeringskontorene sist studerte, for de har åpenbart glemt hvor lite penger man har som student. Men vi har ikke lukrative reiseregningsordninger. Snarere tvert imot kjøper mange av oss billetter i god tid i forveien, og det billetter som ikke kan refunderes, for å spare penger.

Nå håper vi på vegne av alle studenter at regjeringen har

en tydelig plan om å dekke disse utgiftene. Arbeiderpartiet har hele veien vært klare på at de ønsker bedre krisepakker, flere jobber og mer forutsigbar økonomi.

Høyre-regjeringen bør ha sett dette komme og lagt en bedre plan. At en slik beskjed kommer fra regjeringskontorene klokken ti en lørdagskveld, vitner om dårlig politisk håndverk. Likevel overrasker dette lite. Det vitner om den konstante nedprioriteringen av studenter vi har sett gjennom hele pandemien. Som da landets studenter ble isolert i mars i trange leiligheter, uten jobb eller sosial støtte og ble tilbudt studielån for å komme gjennom «dugnaden» til Høyre-regjeringen. Eller det totale fraværet av hjelp eller støtteordninger under høstens nedstengninger.

Vårt fellesskap kan så mye bedre enn dette, vårt fellesskap kan så utrolig mye bedre enn Høyre. Om kun noen måneder er det valg, og da er vi sikre på at våre medstudenter vil gi Erna strykkarakter. Studenters rettferdighet må gjøre comeback på regjeringskontorene.

debatt@universitas.no

På en halloweenfest vi hadde, så husker jeg at det kom to stykker inn og kjøpte en spritbøtte på deling, og de klarte faktisk å drikke hele bøtta på under ti minutter før de dro på vors

Tidligere kjellersjef på Omega Øystein Molvik forteller om de ville dagene før pandemi og skjenkebevilling-regime.

Regjeringen prioriterer og satser på studentene

Politikk

Alexandria Marie Elboe Gogstad,
2. nestleder i Høyres Studenter

Det tok AUF bare fire dager inn i 2021 før de kom med unødvendig polariserende retorikk i en krevende nasjonal situasjon. Langt fra alle starter studiene 4. januar, og mange hadde planlagt for digital undervisning i utgangspunktet.

Reidar Fugle Nordhaug og **Fredrik Sørle** påstår i Universitas 4. januar [opprinnelig publisert på nett, red.anm.] at studentene påføres «enda en økonomisk smell». Det er regjeringen som har innført elleve måneder studiestøtte, som hvert år øker stipendiet utover pris- og lønnsvekst og som kom med en krisepakke til studentene da det trengtes som mest, de sikter til. Det er også regjeringen som informerte studentene om hva de nye smittevernsreglene ville bety for dem dagen før resten av befolkningen. Studentene ble varslet samme dag som FHI oppdaterte rådet sitt, og fikk muligheten til å tilpasse seg, nettopp fordi mange skulle reise dagen etter. De fikk muligheten til, ikke krav om, å være

hjemme litt lenger ettersom det uansett ikke ville bli fysiske forelesninger.

Videre tør AUF å påstå at regjeringen mangler forståelse for studentene. Jeg mener heller at AUF sitt innlegg vitner om mangel på forståelse for situasjonen vi er inne i. Vi har valgt å begi oss ut på en sosial dugnad for å redusere smitte, holde kapasiteten i hel-sevesenet oppe og viktigst av alt: redde liv. Det krever særlig mye av studentene. Vi har opplevd permitteringer, strammere økonomi, digital undervisning med begrenset oppfølging og psykiske helseplager.

Heldigvis har det kommet tiltak. Det har blitt bevilget millioner til psykisk helse, satt ned ekspertutvalg, utsendt én økonomisk krisepakke og varslet om ny ordning rundt dagpenger, og både ministeren og departementet har fulgt situasjonen nøye.

Minst like viktig er det at både forelesere og studenter har gjort en fantastisk jobb for å tilpasse seg en ny og an-

nerledes hverdag, selv om visse ting ikke kan erstattes av Zoom og Teams. Noen av de viktigste tiltakene må vi gjøre på egen hånd. Vi må fortsette å ringe medstudentene våre for å spørre om hvordan de har det, og snakke om hvordan vi har det selv. Vi må sende memes, artikler, og morsomheter, og vi må møtes for å gå en tur med god avstand. Vi må ta vare på hverandre; det er også en viktig del av dugnaden.

Dette er ikke tiden for tirader, men tiden for samarbeid, også på tvers av partilinjene

Regjeringen har gitt uvurderlig fokus til studentene i denne perioden. Ta en titt på de mange statusoppdateringene og innleggene til studentminister Henrik Asheim, så finner du både tiltak

og sympati. Likevel er de viktigste tiltakene de vi gjør selv. Dette er ikke tiden for tirader, men tiden for samarbeid, også på tvers av partilinjene.

debatt@universitas.no

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Ellisiv Sunde Myrva**
anmeldelser@universitas.no 944 73 404

 Plate:

Fra Montana til Hardanger

Beech Street

Artist: [Jarle Skavhellen](#)
Plateselskap: [Nettwerk Records](#)
Sjanger: [Americana](#)

Jarle Skavhellen jakter solnedgangen og nordlyset på sitt andre album. Resultatet er en roadtrip preget av minner, varme og forventninger.

Gode minner vekkes gjerne til live av en bestemt låt eller en spesiell musikalisk stemning. I selve øyeblikket tenker du sjelden over det, men den deilige vokalen som vugger i bakgrunnen en sommerkveld på hytta, eller det vakre fingerspillet som akkompagnerer den første bedre middagen med din fremtidige kjæreste, har potensial til å fastholde akkurat denne erfaringen for ettertiden. Jarle Skavhellen's andre album, «Beech Street», har det nettopp i seg å kunne forevige en serie med vakre øyeblikk for den som vier det en sjanse.

Etter den noe lavmælte indie-folk-debuten «The Ghost in your Smile» fra 2018, som satte bergenseren på kartet som en av de mest spennende singer-songwriterne her til lands, dyrker oppfølgeren et mer modent americana-uttrykk. Samarbeidet med stjerneprodusent Tucker Martine, som blant

annet har jobbet med Sufjan Stevens, My Morning Jacket og The Decemberists, har nok medvirket til dette. Samtidig bevarer Skavhellen forbindelsen til hjemlandet gjennom tekstlige referanser til nordlyset og den ubestemmelige nordiske vokalen med sitt vakre skjær av lengsel og nostalgi.

Jakten på vakre naturfenomener over norsk fjellheim og amerikansk prairie synes å prege tekstene: «Let's chase one more sunset» synger Skavhellen på åpningssporet «Drive» og setter dermed tonen for en idyllisk roadtrip som fortsetter på «Crash & Burn» («I always choose the scenic road cause I'm a vintage soul») og fullføres på «Northern Lights». I brorparten av låtene er det Skavhellen's behagelige og tidløse fingerspill som driver det hele fremover, godt støttet opp av et kynig band med øye for detaljer. Banjo, tangenter og stålgitarer harmonerer

nydelig i bakgrunnen, eksempelvis på «Winnebago», en låt som gjør seg like godt i anlegget til en norsk Tesla på vei opp til hytta en fredags ettermiddag som i en Jeep langs maisåkrene i Midtvesten.

En låt skiller seg imidlertid noe ut. På «20 Fathoms Deep» pakkes vestlandsk folklore inn i et Decemberists-aktig miniepos, der Skavhellen's egen fars fortellinger om det mystiske som rører seg i sjøen utenfor den bergenske landsbygda, blir bakteppe for en aldri så liten kriminalgåte. «Pine and salt and gasoline / oh what a way to set the scene», mer skal jeg ikke røpe ...

Med «Beech Street» har Jarle Skavhellen skapt et varmt album fylt med forventninger, varme og kjærlighet til naturen og menneskene vi holder aller nærmest. En behagelig eim av nostalgi ligger riktignok og vaker i bakgrunnen gjennom de fleste av låtene – en følelse det er vanskelig å komme foruten, da de for denne anmelderens del fortsatt venter på de rette øyeblikkene å feste seg til.

Endre Ugelstad Aas
anmeldelser@universitas.no

 Dokumentar:

Der ingen skulle tru at ein hipster kunne bu

Å forlate storbyen til fordel for naturen blir nesten for lett i «Ida og Martin på Notholmen»

I et halvt år forlater kjæresteparet og freelance-skuespillerne Ida Frisch og Martin Osvold storbylivet i Oslo, for å bo på en liten holme utenfor Molde. Her skal de forsøke å leve så selvbergende og i pakt med naturen som mulig.

Notholmen tilhører familien til Ida, og gjennom hele oppholdet får de stadig hjelp og opplæring fra faren hennes, som bor en time unna. Tilgangen til holmen og kunnskapen til Idas far gjør dem privilegerte, og de store utfordringene uteblir. De opplever riktignok tørke og at grønnsaksavlingen slår feil, men det gjør ikke så mye, siden de hele veien har bestilt store deler av maten sin fra butikken. Ikke alle kunne gjennomført et lignende prosjekt uten å ta en større økonomisk risiko.

Mye av tiden går til fermentering av grønnsaker, spille gitar for sauene og vandre rundt barbeint. Det virker som at paret i større grad tar med seg trender fra Oslo til Notholmen enn å lære seg nye ferdigheter som trengs for å overleve alene i havgapet. Hvis målet med oppholdet var et større forbrukeransvar, må dette være

Ida og Martin på Notholmen

Hva: [Dokumentar](#)
Hvor: [NRK TV](#)
Regi: [Per Jarle Heggdalsvik](#)
Med: [Ida Frisch, Martin Osvold](#)

noe mer enn hyggelige aktiviteter som fermentering av gulrøtter. De vanskelige spørsmålene rundt det å være forbruker i en verden av overforbruk uteblir. Og man sitter heller igjen med flate og klisjéfylte refleksjoner som: «Det går så fort unna her i byen. Jeg har knapt fått tid til å sette meg ned.»

I mangel på gullkorn fra Ida og Martin blir det ofte dyrene som vekker seerens oppmerksomhet. De nyfødte lammene og gåsungene er eksemplarisk søte. Vi får følge dyrene gjennom både fødsel og død, og det er gode muligheter for å felle en tåre når et av lammene dør av sykdom.

«Ida og Martin på Notholmen» inneholder flere fine øyeblikk, fra nyklekkede gåsunger til storfunn av sopp. Serien har

potensial til å være et vellykket naturprogram. Men ideen om to unge, urbane mennesker som gir avkall på det materielle og ukompliserte bylivet til fordel for både naturens utopi og dens harde virkelighet, var nok heller grunnen til at denne serien ble til. Men det forblir en utopi, for det harde og ektefølte holmelivet ser vi svært få eksempler på.

Med behagelig musikk, vakker natur og

søte dyr er dette absolutt et godt avbrekk fra dagens dramapakkede reality-tv. Om det du søker, er gode råd for en mer brukervennlig livsstil, innfrir den dessverre ikke. Men kanskje er det godt å se at du ikke nødvendigvis må flytte fra Grünerløkka til en holme i Romsdalsfjorden for å redde verden.

Maria Jostad
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Ett godt hjul og et godt nyttår

Når Erlend Loe kommer farenende som en totempæl på ett hjul, signaliserer han fred og balanse.

Det er sikkert ikke bare jeg som har sett det, i nærheten av Blindern. Noe høyt som kommer fort og uventet og forsvinner igjen før man får samlet seg om inntrykket. Joda, ganske riktig, det var en lang mann i farta, med et hjul mellom beina og veivende armer. Og kanskje flere enn jeg har dratt kjensel på en viss Erlend Loe – en minst to meter lang enhjult kjempe med en blå hjelm skrudd ned over et helgrått nisseskegg. Det må da være ham. Og det forundrer meg ikke at han har lært seg å sykle på bare ett hjul.

Ikke lenge etter at jeg fikk øye på det jeg trodde var en kjent forfatter på en mystisk farkost, kom bekreftelsen på at det stemte: et essay om livet som fersk enhjulssykklist – undertegnet Erlend Loe. I *Forhandle med virkeligheten. Ett år på ett hjul* skriver Loe med iver og glød om den store gleden han fant i overgangen fra å sykle på to til ett hjul. Syklingen har alltid vært viktig for ham, og det triller sykler gjennom kjente romaner som *Naiv. Super* og *Doppler*, der hovedpersonene gjør uventede grep når virkeligheten blir for påtrengende.

Selv om virkeligheten i utgangspunktet ikke virker for påtrengende på Erlend Loe, oppdager han et helt nytt rom i den ved – litt uventet – å redusere antall hjul på sykkel. Han beskriver det som å ha vært på en fest hele livet uten å vite at det finnes et rom til. «Forhandlingene med virkeligheten som jeg hittil har trodd var selve livet, viser seg kun å ha vært innledende samtaler. Nå har virkeligheten blitt en samtalepartner», skriver han. Det er en frelst forfatter som fyller sidene med «en indre jubel». Skal man oppsummere med ett ord, må det bli begeistring.

Flere ganger spør jeg meg selv hva denne begeistringen handler om, om den er gyldig utenfor gleden en sykkelentusiast kjenner på sykkelsetet.

Forhandle med virkeligheten. Ett år på ett hjul

Forfatter: Erlend Loe

Forlag: Cappelen Damm

Sjanger: Essay

Jeg kjenner den igjen fra da jeg var barn, fra da vi bygde hopp i skogen, syklet ned skrenter og risikerte mye for en kort gledesrus. Men i voksen alder har jeg blitt en vandrer. Jeg har fortsatt en sykkel, som jeg har kalt Rocinante, etter det gamle øket til Don Quijote, ridderen av den bedrøvelige skikkelse. Og den har virkelig blitt et øk. Den står låst fast til en takrenne i bakgården, med rustent kjede og punkterte dekk, og ser temmelig mismodig ut. Ikke fordi jeg er ubarmhjertig eller en bedrøvelig skikkelse som har glemt syklingens gleder. Men jeg har en tendens til å nedprioritere dem.

Saken er at jeg trives med å gå. Og så lenge det er innenfor rimelighetens grenser, går jeg dit jeg skal. Likevel lar jeg meg ikke begeistre noe mindre av Erlend Loes evangelium om enhjulssykkelen. Kanskje er det forhandlingene med virkeligheten, som kommer av reduksjonen i antall hjul, som får overføringsverdi. Det som byr på store problemer i starten, men etter hvert får uante konsekvenser for livskvaliteten. Jeg tror det er begeistringen for reduksjonens gleder som smitter meg.

Da jeg leste meg gjennom dette enhjulseventyret en av de første dagene i 2021, slo det meg at det lå noe som minnet om et nyttårsforsett mellom linjene. Vanligvis er jeg ikke av typen som har noe særlig tillit til nyttårsforsetter, så jeg pønsket ikke mer på det. Jeg kommer nok ikke til å skaffe meg en enhjulssykkel, selv om Erlend Loe reklamerer godt for at farten du holder på ett hjul, er den ideelle farten å se verden med – noe som tiltaler en vandrer som meg. I oppreist stilling og bedagelig fart blir alt mer harmonisk. Loe kan rapportere om at de vanlige sykkelbandene på to hjul, som herjer i bytrafikken med bukkestyre og helsvarte trikotter, plutselig minner om dødsskvadroner. Med enhjulssykkelenes fart og uvanlige fremtoning forandrer bildet seg, og aggresjonen mellom bilist og syklist oppløses: «Kommer man derimot på ett hjul, signaliserer man for all verden at man kommer i fred. Og ikke minst at man er et menneske i balanse.»

Dette burde begeistre alle som setter pris på et godt bymiljø, når det gjelder forurensning av både stemning og luft. Så hvis jeg skal grave i nyttårsforsettfølelsen jeg fikk av å lese dette essayet, vil jeg ta et godt tak i begeistringen for reduksjonens gleder og slå et slag for miljøet. Det miljøet som strekker seg utover alle bygrensene og forener oss i samme økologiske katastrofe. I et år i ubalanse har Erlend Loe funnet balansen på ett hjul, og han formidler begeistret gleden denne reduksjonen ga ham, etter mye fall og kaving i begynnelsen. Året som har gått, har vært preget av reduksjoner på mange områder, og vi har slitt med å finne balansen. Likevel har det også ført med seg nye, uante gleder vi kan begeistre oss over. Det er bedre luft i verdens storbyer, og kanskje har noen sider ved hverdagen, som før ikke var like åpenbare, fått en ny glans. Vi vet godt at vi må fortsette å redusere hvis vi vil redde miljøet. Reduksjoner det kan være vanskelige å venne seg til i begynnelsen, men som gjør verden til et bedre sted når vi får dreis på dem.

Peter Mork
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Ellisiv Sunde Myrva, anmelderredaktør

Embla and the Karidotters – Bergen-blues
Countrymusikkens gode navn og rykte blir bare bedre med denne låten

Lokoy, Nils Bech – Relay
Heavy på replay

The Dogs – Hope this is a coma
Riktig stemning i dag 380 av 2020

Julie Henrikke – Hvile nå
Ta den tiden du trenger, når du trenger <3

Kulturkalender uke 2 & 3

14/1	17/1
Oslo – død eller levende? Hvilket Oslo ønsker vi å åpne igjen – og hva må til for å få til det? Deichman Bjørvika inviterer til digital debatt, og kanskje gir de deg svaret på om det blir et Kaffebrenneri rundt hjørnet eller ikke! Hvor: Deichman Bjørvikas Facebook-side Når: 14. januar kl. 19	Aarebrotforelesningen 2021 4,54 milliarder år med klimahistorie på 200 minutter? Jeg tror det ikke før jeg ser det! Klimaforsker ved UiB Kikki Flesche Kleiven vil hjelpe oss å forstå hvilken planet vi bor på i dag – og hvordan oss mennesker passer inn i det hele. Hvor: Digital sending via UiB Når: 17. januar kl. 19
18/1	20/1
Er Donald Trump tidenes verste president? Hans Olav Lahlum stiller de viktige spørsmålene, finnes det noe bedre? Sikkert! Men mer aktuelt blir det ikke. Sammen med rådgiver i Civita Eirik Løkke skal Lahlum snakke om de sjefete beistene i USA, fra Washington til Biden. Hva innebærer egentlig denne jobben som gjør deg til både krigsherre og et demokratisk fyrårn (om vi skal tro Erna altså)? Hvor: Civita.no Når: 18. januar kl. 19.30	The A.C. at home: Don't think, Do(odle) Det tok Picasso en hel levetid å kunne tegne som et barn, men du er sikkert et naturtalent! Da er det helt nydelig at The Art Collective Oslo inviterer til drodling på nett. Du vet hva de sier, de som sier ting: Når livet er i krøll, er det bare å lage noen krusseduller. Hvor: Zoom Når: 20. januar kl. 17

Ingeborg Løkling, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Bestemorblues

Hvem: En gammel sjel Hva: Bestemorshobbyer Hvorfor: Terapi, pluss forberedelser til pensjonisttilværelsen

Lockdown runde to er i gang, og det frister kanskje ikke å drepe sin syvende surdeigsstarter i kaldt blod eller å ligge ute i hengekøye i minusgrader. Nå som man allerede sitter inne uten å møte folk og kjenner ungdommen svinne hen, hva er vel mer passende enn å få seg en skikkelig bestemorshobby? Jeg har begynt å brodere, pluss at jeg stirrer mistenksomt på naboene og kler meg i mange lag med ull. Andre forslag inkluderer å samle på servietter eller å kommentere i caps lock på helt feil sted på Facebook. Bare fantasien setter grenser. Husk å være forsiktig med lårhalsen når du beveger deg ut på tur med de nyinnkjøpte stavene dine.

somt på naboene og kler meg i mange lag med ull. Andre forslag inkluderer å samle på servietter eller å kommentere i caps lock på helt feil sted på Facebook. Bare fantasien setter grenser. Husk å være forsiktig med lårhalsen når du beveger deg ut på tur med de nyinnkjøpte stavene dine.

Endre Ugelstad Aas, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Slutt å syt, du får, du også

Hvem: Du bak i køen Hva: Vaksinesyt Hvorfor: Ting tar tid, ok?

Det hadde knapt gått en uke etter at modige Svein fikk den første dosen med dyrebare antigen, før utålmodigheten spredde seg raskere enn en sørafrikansk koronamutasjon i det ganske land. Mens Israel og Storbritannia setter sprøtestikk i rekordfart, må «Ragna» (98) vente én eller kanskje to uker ekstra på de edle dråpene. Verst er det likevel for opposisjonen og «Ken Are»

(53, ugift) i Dagbladets kommentarfelt, som tilsynelatende vil kappe hodet av Nakstad & co for at vi ikke gjør som våre geniale brexit-venner over dammen. Ja, vi er alle lei, men viruset forsvinner ikke bare du setter et første stikk i armen, så hold kjeft og vær takknemlig for at du har en stat som faktisk kjøper deg laaangt fram i den globale vaksinekøen.

NM i politisk tafatthet

I semesterets første utgave av Universitas kan du lese at Norges største studentidrettsfestival skal arrangeres i Oslo til høsten. Til sammen skal det konkurreres i 20 forskjellige idretter, men hvilke er ennå ikke avklart. Ad notam-redaksjonen kan nå fortelle at arrangementskomiteen vurderer to nye, helt spesielle idrettsgrener.

– Vi snuser veldig på muligheten til å gjennomføre konkurransen innenfor politisk tafatthet og ruspåvirket kjøring, sier arrangementsansvarlig Maren Rygh.

Innenfor politisk tafatthet er det spesielt 100 meter hekk, der regjeringspartiene skal hoppe over brysomme problemstillinger vedrørende studenter og økonomi, som er aktuelt. Henrik Ash-

eim skal visstnok ha trent på dette siden midten av mars og er en favoritt.

– Siden konkurransen er av typen lavterskel, vurderer vi også om tafatte studentpolitikere med liten gjennomslagskraft kan delta, forsikrer Rygh.

Petter Northugs imponerende innsats i segmentet «Bil og rus» er bakgrunnen for denne innovative grenen.

– Å kjøre bil i høye hastigheter med kokainrus er ikke bare kult, men fortjener å få en egen konkurransegren. I tillegg til kokain vurderer vi amfetamin og ecstasy. Her står nok mye og faller på hvordan rusreformen utspiller seg i Stortinget til våren, forklarer Rygh.

Ukas studentvin

EN BORDVIN SOM IKKE DANSER PÅ BORDET: Årets første vin er en helt grei bordvin som vil tilfredsstille begge de to vennene Erna lar deg invitere: både nybegynneren og den bevandrede. Med en snerten smak av røde bær, plommer og ørlite tobakk er den deilig og leskende, men med en kort avslutning og tørr ettersmak. Dette er en frisk og saftig vin du ikke blir skuffet over, men det er heller ikke sikkert at du husker den til neste polfaring. For det er ikke en spesielt minneverdig vin, men heller en klassisk matvin som trengs å høynes med en deilig pastarett eller skikkelig tradisjonell tomat saus: Vips, så er du i en trang cantina i en liten italiensk fjellandsby i Toscana hvor engasjerte italienere konkurrerer om å rope høyest. Det er formodentlig ikke denne vinen de engasjerer seg over, og selv om den er beskrevet av vinpressen som «mye vin for pengene», klarer den ikke helt å engasjere meg og stipendet mitt heller.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Vajra Langhe Rosso 2019

Pris: 154,90 kroner

Land: Italia

Alkohol: 13 prosent

Ingeborg Albert, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Pappesken

Jakten på den chilleste jobben

Hva er verdens chilleste jobb? En jobb uten begreper som «effektivitet» og «beslutsomhet». Ved Universitetet i Oslo har de brukt ti måneder, TI MÅNEDER, på å gi et svar til én student. Tydelig at hjemmekontor på Norges største universitet innebærer både boblebad og lengre skalldyr lunsjer på hytta. Permitterte Tom Skalle trenger svar på hvordan man få seg jobb hos creme-dula-creme arbeidsgiver numburo uno: UiO. Kanskje kan en direktør ved UiO kan hjelpe ham?

[ring, ring]

– Hei, det er Hanna.

– Ja, Hanna Ekeli, avdelingsdirektør for studieadministrasjon ved UiO?

– Ja det stemmer.

– Yes, du, det er Tom Skalle som ringer. Jeg er permittert, og da begynner man jo å se seg rundt etter andre jobber. Fikk anbefalt å jobbe som saksbehandler for UiO. Kan du skrive under på det, eller?

– Hmm. Ja. Eller saksbehandler er vel en ganske generell beskrivelse. Hva slags bakgrunn er det du har, da?

– Jeg har bare hørt at saksbehandler-jobben er riittimelig chill. Mañana, mañana, liksom. Kaffe først, så saksbehandling. Trengs det noe utdanning, da?

– Ja, altså. Hm. Ja. Saksbehandling er jo så mangt. Man skal jo for eksempel forholde seg til forskrifter og regelverk og sånt. Sååå...

– Sier du det, altså. Det var da voldsomt. Du vet, jeg er vel egentlig mest opptatt av å slappe av. Minst mulig ansvar, minst mulig tidsfrister, minst mulig jobb.

– Ja. Da tror jeg ikke saksbehandler i staten er noe du skal

trakte etter.

– Unnskyld meg, men mulig at ryktene ikke er generaliserbare her. Hva legger du egentlig i carpe diem?

– Ehhhh. Hva, eh. Er dette en tulloppringing eller?

– Avslørt! Bare et lite spørsmål på tampen her, da. Vil du vurdere stillingen din som direktør for ineffektivitet og avslapning ved Norges mest ansvarsfraskrivende universitet?

– Om jeg skal vurdere den? Sånn innholdsmessig eller beholde den? Nei. Det er vel den morsomste jobbe man kan ha, da.

– Den er god! Vi snallast.

GABRIEL KVISSLESIAS

- 1. Hva heter med-grunnleggeren av netthandelskapet Alibaba som ikke har blitt sett offentlig siden 24. oktober?
- 2. Embetet fylkesmann har nå skiftet navn. Til hva?
- 3. Hva heter forfatteren av boken «Fattig student»?
- 4. Hvilket tiår ble Knut Hamsuns «Sult» gitt ut?
- 5. Hva heter regissøren som står bak filmer som «Hunger», «Shame» og «12 Years a Slave»?
- 6. Hva hvilken film stammer dette sitatet: «Yo, Adrian!»?
- 7. Nevn minst fem av totalt ti deltagere fra årets utgave av «71 grader nord – Norges tøffeste kjendis».
- 8. Hvor ligger stasjonen som ble brukt som utendørskulisse for barneprogrammet

«Sesam Stasjon»?

- 9. Hvilken institusjon er eldst av Deichman Bibliotek og Universitetet i Oslo?
- 10. Hva har Formel 1-føreren Heikki Kovalainen, forfatter og poet Henrik Wergeland, sanger Enrique Iglesias og SS-kommandant Heinrich Himmler til felles?
- 11. Hva er navnet på leketøyet som består av to trinser, holdt sammen med en kort aksel som en hyssing er festet til?
- 12. Hvilket instrument er Yo-Yo Mas primære?
- 13. Hva heter den østerrikske byen som 1. januar 2021 skal bytte navn til Fugging?
- 14. Denne blomsten er en stau de med dypt innskårne blader og store blomsterhoder, og har gitt navn til den japanske

keiserens trone. Hva heter den?

- 15. Hva står MR for i en MR-undersøkelse?
- 16. Hva er bruxisme?
- 17. I hvilken av Oslos bydeler finner man Folkets Kebab, Folkets Burger og Folkeregisteret?
- 18. Oleksandr Turtshynov velges til president i Ukraina, russiske styrker inntok Krim-halvøya, Alexander Kristoff vant Milano-Sanremo, Panamakanalen fyller hundre år, og Nini Stoltenberg døde. Hvilket år er det snakk om?
- 19. Hvilke av disse landene er ikke representert i årets verdensmesterskap i håndball for herrer: Kapp Verde, Qatar, Bahrain eller Kuwait?
- 20. Hvilke seks klubber har aldri rykket ned fra de engelske herrenes Premier League?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. **Exphl på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. **AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratisspassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. **Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. **Honours:** WOW! Du er sååå flink!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

Jack Ma. 2. Statsforvalter. 3. Karen Elene Thorsen. 4. 1898-tallet (1890). 5. Steve McQueen. 6. Rocky. 7. Adrian Sellevoll. Astrid Uhrenhoth-Jacobsen. Fay Wildhagen. Henrik Elvestad. Iselin Gutormsen. Per Helmy. Steffen Iversen. Victor Solberg. Valslunde. Isabel Raad. 8. Lørenskog. 9. Deichmanske Bibliotek (Nå Deichman Bibliotek). 10. Formanene er (te) ble åpnet i 1785. 26 år før «Det Kongelige Frederiks Universitet» (Nå Universitetet i Oslo). 11. Forfatteren er ekvivalente i deres respektive språk. 12. Cello. 13. Fugging. 14. Krysanterium. 15. Magenhetresnans. 16. Grissing av tenner. 17. Gamle Oslo, ved Helsefy og Valle. 18. 2014. 19. Kuwait. 20. Arsenal. Chelsea. Liverpool. Tottenham. Everton og Manchester United.

Rebus

av RebusRebus

HINT: New year new me. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Hjem til jul». Det klarte Kristin aka Knarne, Bente Amalie Breiby, Ingjerd Edledotter Megaard, Anna Brugård, Tannlege Morten Hanstad.61 år.